

DE NAR

A N A R C H I S T I S C H E K R A N T

p.3 Geen oorlog zonder vrede

p.5 Informeren, spioneren, bedreigen, vervolgen...
Nieuw staatsorgaan voor de repressie van alle dissidentie

p.6-7 Aan zij die tijdens de storm binnen zijn blijven zitten
De anarchisten in Lecce en de strijd tegen de asielcentra

En verder:
Verzet tegen de CPE in Frankrijk; Boycot loopwedstrijd ATD Vierde Wereld; Open brief van AB 't Kievitje: Patronen voor herbruikbaar maandverband; ...

Rubrieken:
Anarchist Black Cross; Kroniek; Vegan Deli-Corner; aNargenda...

Mijn stembiljet is een kassei!

Verzet tegen de CPE in Frankrijk

Frankrijk staat opnieuw in brand. Niet meer dan vier maanden nadat de jongeren uit de banlieues van de grootsteden de lont staken aan hun dagelijkse ellende en verveling, worden verscheidene universiteiten bezet uit protest tegen het CPE (voorlopig tewerkstellingscontract – Contrat Première Embauche). Deze maatregel moet de tewerkstelling van jongeren door werkgevers aanmoedigen door hen quasi over te leveren aan willekeurig ontslag gedurende de eerste twee jaar. Net als een viertal maanden terug worden de protesten gewikt en gewogen aan de studentenopstand van mei '68 en systematisch te licht bevonden door de woordvoerders van weleer.

Wij hadden geen angst voor de toekomst

Bezette universiteitscampussen, barricades, woelige betogingen, opgebroken straatstenen, projectielen door de vitrines van de kapitalistische droomfabriek... vele veertigers moeten de laatste weken opstootjes van nostalgie gehad hebben bij het zien van dat alles. Maar natuurlijk staan de zaken er nu anders voor en de grijzende grootlichten van toentertijd staan te popelen om te wijzen op de vele verschillen met hun 'offensieve' beweging. De studentenbeweging van vandaag zou getekend zijn door angst en onzekerheid en enkel defensief vasthouden aan verworven rechten. En zo ontwapenen de verlichte geesten, die ook van '68 de beweging van het huidige progressieve establishment maakten, in één beweging ook de revolutionaire ambities van maart '06 monddood. De Franse jongeren zouden in een conservatieve reflex proberen vasthouden aan sociale rechten die eigenlijk voorbijgestreefd zijn: "Weet Frankrijk wel dat de 21ste eeuw nu al enkele jaren aan de gang is?" en "het is niet makkelijk om te begrijpen waarom al die mensen op straat komen (...)"⁽¹⁾. Heeft

het jonge volkje dan niet door dat de toekomst ligt in permanente bestaansonzekerheid en onvoorwaardelijke dienstbaarheid aan de eisen van de vooruitgang, de markt en haar werkgevers? De grote pieten van mei '68 hadden inderdaad geen angst voor de toekomst. Het zijn de jongeren van vandaag die met hun schrikwekkende toekomstdromen geconfronteerd worden.

Adders in de schoot van de beweging

Van meet af aan werd het oproer in Frankrijk gekentekend door vergaande samenwerking met en overname door klein-linkse autoritaire groepen, maar ook gezetelde vakbonden en politieke partijen kregen hun vrije zeg. De studenten die de opstand aanzwengelden, tonen zich wat dat betreft voorbeeldige kinderen van de valse democratische tolerantie. Een woordvoerder van de studenten zegt bijvoorbeeld hoopvol: "De beweging wordt breder. De vakbonden doen nu mee, de socialisten moeien zich ermee." En de gevolgen van deze valse start uiteten zich in een hervormingsgezindheid die elke revolutionaire ambitie bij voorbaat de nek omdraait: "(...) Maar wij zijn heel praktisch. Het gaat om het behoud van onze rechten. (...) Daarom zijn ook de eisen veranderd: het gaat nu meer om het beleid van premier De Villepin."⁽²⁾

De dictatuur van de democratische vorm tekent zich ook duidelijk af binnen de studentenpopulatie zelf. Zo beroepen de stakingsbrekers zich op dezelfde logica van democratische rechten en uitgeholde verdraagzaamheid. "Ik heb er toch recht op om mijn studie gewoon te doen? Actie voeren of protesteren kan je ook op een niet-egoïstische manier doen, zonder dat anderen er de dupe van worden.", zo een verontwaardigde Parijse studente. "Dat is toch niet democratisch?"⁽³⁾ Dat de studenten niet vies zijn van een flinke scheut politiek pragmatisme blijkt ook uit een opiniepeiling naar de politieke voorkeur van de Franse stu-

dent.⁽⁴⁾ De laatste maand zouden de studenten sterk naar links opgeschoven zijn, terwijl in november en oktober, tijdens de rellen in de banlieues, de studenten nog sterk verrechtsten. Vanzelfsprekend is de ene student de andere niet en kunnen we van woordvoerders niet veel meer verwachten dan een onvoorwaardelijke bereidheid tot dialoog. Een groot deel van de betogers lijkt deze bereidheid tot dialoog helemaal niet te delen. Vraag is of en hoelang de mensen in de straat de woordvoerders en onderhandelaars zullen kunnen blijven overstemmen. > p.2

DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR:

financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

Hallo, ik ben een schrijversterscol-lectief, maar sta reeds langer met beide voeten middenin het strijdge-woel. Mijn naam is De Nar en mijn motto is “geen god, geen heerser”. Ik laat mij, qua stijl en vorm, niet inper-ken door de grenzen van de burgerlijke media. Nog minder moet ik weten van de vele grenzen die de architecten van ‘onze’ kapitalistische, patriarchale sa-menleving uitzetten om ons binnen de lijntjes te laten lopen. Nationalisten, seksisten en dierenbeulen zullen in mij, alleen een vijand kunnen vinden. Weg ook met de grenzen van het fatsoen, als het gaat om Pims blazoen!

Ach, noem mij maar gerust een anti-kapitalist of een antifascist. Zelf noem ik me liefst een anarchist. Voor grond en vrijheid wil ik strijden, mij van het dagelijkse juk bevrijden. Absoluut is dan ook mijn drang om tot duidelijke analyses te komen. De vaagheid heerst alom, het denken staat krom. een duide-lijke taal ten dienste van een duidelijke strijd! Samen strijden, samen dromen, samen klappen krijgen. Samen schrij-ven, tot we ze samen van hun sokkel verdrijven. Mijn schrijfsels zijn dan ook niet meer dan een megafoon voor de kreten van de slachtoffersters van de postideologische ratatouille die ons da-gelijks de strot wordt ingeduwd.

Met jouw steun ga ik op regelmatige basis op zoek naar de betekenis van in-dividuele en collectieve vrijheid, eco-nomische en politieke gelijkheid, en internationalistische solidariteit.

Dat uw bijdrage in deze zoektocht meer dan welkom is, lijkt me vanzelf-sprekend. Dit alles in blijheid, tot het me teveel wordt. Neen, elke arrogante zak geef ik een koekje van eigen deeg en de doorwinterde stalinist en fascist geef ik met één pennentrek de doods-steek. Maar wees gerust, tegenover het wapengeknetter van de heersers ‘onzer’ wereld neemt mijn geschreven geweld vaak prozaïsche vormen aan.

Oh, ik weet dat u mij weinig geloof-waardigheid gunt, een eeuw van socia-listisch verraad en stalinistische perva-siteiten laten duidelijk diepe wonden na. Maar ik weiger te kiezen tussen het zelfvoldane nihilisme, de apathie en het zogenaamde reformisme. Groen, geel of rood, het kapitaal omhelst ze al-lemaal! Laat u dus toch maar eens gaan en neem me vast, lees me, verorber me; en ge zult zien: nog nooit heeft een on-afhankelijke gazet zoveel verzet!

Revolutionaire groetjes,
Het schrijversterscollectief De Nar.

De voorsteden en retour

>p.1 Uit de politieverlagen over de gear-resteerden blijkt dat een deel ervan helemaal geen student is, maar afkomstig is uit de ban-lieues van de grote steden. En feitelijk heeft het CPE niet in de eerste plaats gevolgen voor (hoger)geschoolde jongeren, maar voor éke jonge werkloze. Het spreekt voor zich dat de situatie in de Franse voorsteden allesbehalve verbeterd is sinds de repressie de opstand ver-stikte. De burgemeester van Clichy-sous-Bois waarschuwt dat er “een soort stadsguerrilla aan het ontstaan is” en de Minister van Bin-nenlandse zaken Sarkozy zélf: “Er bestaat het gevaar dat de opschudding onder scholieren en studenten de agitatie in de banlieues, waar de spanning nog te snijden is, opnieuw doet opflakkeren.” Het eventuele succes en de uit-breiding van de protesten in Frankrijk hangt af van de mate waarin en de kwaliteit waarmee de studenten zich kunnen radicaliseren en de handen in elkaar kunnen slaan met de jongeren die niets meer te verliezen hebben. Enkel een dergelijke overeenkomst kan de protesten los-weken en vervreemden van hun woordvoerders. Op voorwaarde van die breuk kan in de straten de ruimte geopend worden voor een sociale kri-tiek die niet verkoopbaar is; die mededeelbaar, maar niet onderhandelbaar is.

-- Henk Verbrugge

1)Peter Vandermeersch, *La France, reveillez-vous De Standaard*, 20 maart, 2006.
2)Maxime Fardun in *De Standaard*, 20 maart, 2006.
3)Lucie Duhays in *De Standaard*, 20 maart, 2006.
4)Poussée à gauche chez les jeunes selon IFOP, *Le Mon-de*, 24 maart, 2006.

Kroniek van anti-CPE acties in Frankrijk

Deze kroniek is allesbehalve volledig. De ac-ties en gebeurtenissen werden uitgepikt op een kwalitatieve basis dat aantoonst hoe het conflict uitbreiding nam en neemt.

16/02 - In verschillende Franse steden worden universiteiten en scholen bezet en geblokkeerd in verzet tegen de CPE. De actiedag was nation-aal afgekondigd.
17/02 - In Rennes eindigt een betoging van een 10 000tal mensen tegen de CPE in een aanval op het politiekantoor van de stad. Overal in de stad breken rellen uit, er worden barricades opgericht en er wordt slag geleverd met de oproerpolitie.
1/03 - Een hondertal studenten bezet het Al-gemeen Secretariaat voor Tewerkstelling in Nantes.
4/03 - In Toulouse worden een geblokkeerde school en een bezette universiteit aangevallen door de politie. De dag zelf marcheert er een gi-gantische betoging door de straten om de strijd tegen de CPE hoe dan ook verder te zetten. Stu-denten en scholieren blijven voor het grootste deel in staking.
6/03 - In Nantes wordt het hoofdkantoor van de MEDEF (syndicaat van Franse patroons) kort-stondig bezet door een hondertal studenten.
7/03 - In Grenoble wordt een McDonalds en het hoofdkantoor MEDEF een dag lang bezet ge-houden door jongeren. Ook in Brest wordt het hoofdkantoor van MEDEF bezet.
7/03 - In Lille breken er rellen uit voor het kan-toor van de rechtse partij UMP en voor het poli-tiecommissariaat na een betoging tegen de CPE. Ook in Toulouse komt het in de centrum van de stad tot zware rellen. Een flik en een journalist worden het ziekenhuis ingemept.
8/03 - In Poitiers, Rennes en Tours bezetten be-

VEGAN DELI-CORNER

Receptje voor Zuiderse tofu-spread

Ingrediënten:

- 200 gram uitgelekte tofu
- 2 soeplepels olijfolie
- 2 soeplepels zwarte olijven
- 2 soeplepels kappertjes (liefst gezouten)
- 1 koffielepel citroensap
- peper, zout + 1 teentje knoflook

Bereiding:

- Neem een kom.
- Ontpit de olijven.
- Spoel het zout van de kappertjes.
- Pel het knoflookteentje.
- Doe nu alle ingrediënten in een kom en mix ze met een handmixer. Wees voorzichtig met het zout; de olijven en kappertjes geven al serieus wat zout af. Het is beter achteraf nog wat zout toe te voegen dan er in het begin al teveel bij te hebben gedaan.

Je kan de olijventapenade gebruiken op de boterham, op toastjes, ...De mogelijkheden zijn legio.

*Smakelijk en bon appétit
-- P.L.*

PS: Vergeet nooit dat er maar één gouden regel is in de keuken: niks moet, alles kan! Varieer dus naar hartelust, maar experimenteer misschien vooral als je geen hongerigen op bezoek hebt. (noot van een ervaringsdeskundige in het culinair experimenteren.)

De vegan deli-corner is een regelmatig verschijnende rubriek. Op zoek naar meer lekkere ideetjes? Sla er de vorige nummers eens op na.

togers tegen de CPE de treinsporen. De treinen lopen gigantische vertragingen op. De Franse spoorwegmaatschappij dient klacht in tegen on-bekenden voor de opgelopen schade. De beto-gers worden uiteindelijk van de sporen gejaagd door bataljons oproerpolitie.

8/03 - In Rouen passen studenten en precairen de zelf-reductie toe en eten met enkelen honder-den tegelijk gratis in het studentenrestaurant, dat geprobeerd had te sluiten tijdens de bezetting van de universiteitscampus.
8/03 - In Parijs vindt een wilde betoging plaats voor het parlement, waarbij het verkeer meer-dere uren wordt verstoord. De oproerpolitie slaagt er pas na uren in de betoging uiteen te drijven.
9/03 - De vierde etape van de wielerkoeers Parijs-Nice wordt geblokkeerd door anti-CPE beto-gers.
9/03 - In Rennes worden verschillende interim-kantoor en banken aangevallen met stenen en verfbommen tijdens een betoging tegen de CPE. Een 5000-tal jongeren levert daarna slag met de oproerpolitie.
10/03 - De universiteit van de Sorbonne in Parijs is al dagen bezet door stakers. De oproerpolitie heeft blokkades gelegd rond het gebarricadeerde gebouw. Enkele honderden jongeren slagen ech-ter een bres in het politiecordon en vervoegen de stakers in het gebouw.
11/03 - De oproerpolitie valt de Sorbonne bin-nen. 31 politie-agenten raken lichtgewond ti-jdens de verdediging van het gebarricadeerde gebouw door de bezetters. Buiten het gebouw breken er aan het politiecordon opnieuw zware rellen uit. Kort na mindernacht is de Sorbonne uiteindelijk ontruimd.
16/03 - Aan de marge van een grote anti-CPE betoging in Parijs breken serieuze rellen uit.

35 politieagenten raken gewond, 9 worden met zware verwondingen opgenomen in het zieken-huis. Ook in verschillende andere Franse steden vinden betogingen plaats en breken er rellen uit. In het totaal zullen er meer dan een half miljoen jongeren die dag betoogd hebben tegen de CPE.
16/03 - In Nantes slagen jongeren erin hun gear-resteerde kameraad vrij te krijgen door het poli-tiecommissariaat te belegeren. De jongen was opgepakt omdat hij graffiti had gespoten tijdens de betoging tegen de CPE die dag in Nantes.
16/03 - ‘s Nachts komen een 1000tal jongeren tezamen in het centrum van Nantes. Ze smijten met molotovcocktails naar de ordetroepen, het politiecommissariaat en het kantoor van de re-chtse partij UMP.
17/03 - In Seine-Sainte-Denis en Bobigny monden scholierenbetogingen uit in rellen. Ver-schillende winkels worden geplunderd, heel wat infrastructuur wordt vernietigd. In Essonne ver-nielen betogers na een CPE-betoging in volledig winkelcentrum.
18/03 - Actiedag in heel Frankrijk. In ongeveer alle grote Franse steden vinden betogingen plaats die vergezeld gaan van zware rellen. De politie geeft voor het eerst toe dat het niet alleen om studenten gaat, maar ook om ‘links-radicalen’, ‘rechts-extremisten’ en vooral veel jongeren uit de banlieues. In Parijs raken 34 flikken gewond, en worden overal rond de Sorbonne barricades in brand gestoken. Er gaan winkels en auto’s in vlammen op. In Marseille breekt een heuse stadsguerilla uit, waar goed voorbereide groep-jes jongeren molotovs smijten naar de ordetro-epen, kapitalistische en staatsinfrastructuren. ‘s Nachts gaan de rellen in de meeste steden door. In het totaal loopt het aantal gewonde flikken op tot enkele honderden...

Je kunt De Nar niet alleen lezen, je kan haar ook uitnodigen om in levende lijve plaats te nemen op de kanapee.

Wil je een gezellige babbel organiseren over De Nar en haar strijd, wil je dieper ingaan op een bepaald onderwerp dat ons nauw aan het hart ligt, wil je ons eens confronteren met de kreten van achter een vergeten muur, had je graag een info-avond of workshop georganiseerd over verzet en repressie (door btw, zie De Nar 192 p.6), AMP eens om een ongezouten mening gevraagd,...? Geef ons een seintje en wij regelen graag de rest.

-- het schrijversterscollectief.

BERICHTEN UIT DE WERELD
VAN GESLOTEN CENTRA EN
DEPORTATIES...

Deze berichten zijn zeker geen volledige weergave van alles wat er gebeurt en plaatsvindt. De muren van de gesloten centra en de stille moordmachine van stiekeme deportaties laten maar weinig openbaarheid toe. Deze berichten geven dan ook maar een beperkte weergave van wat er zich zoal afspeelt - in de hoop de discussie en actie tegen het moorddadige asielbeleid aan te scherpen. Soms gebeurt het dan ook dat een aantal gebeurtenissen geen verdere opvolging krijgen, en dat ligt meer aan de geslotenheid van het asielbeleid en de asielkampen dan aan onze onzorgvuldigheid...

Aarzel niet om berichten door te geven aan de Nar (contactgevens op laatste pagina van de Nar)

4 maart 2006 — Eind februari waren acht kerkbezitters van de Sint Bonifaciuskerk in Brussel in hongerstaking gegaan. Rond 4 maart waren er al 70 personen...

5 maart 2006 — Heydar Jafari uit Afghanistan, die in het ‘open’ centrum Klein Kasteeltje in Brussel het antwoord op zijn asielaanvraag afwachtte, krijgt een negatief advies. Totaal wanhopig naait hij zijn mond dicht. Na 4 dagen raakt hij in coma omdat hij niet kan eten of drinken. Hij wordt niet overgebracht naar een ziekenhuis, de directie van ‘t Klein Kasteeltje kan natuurlijk niet toegeven aan deze ‘on-democratische actie’. Over het verdere verloop is geen informatie beschikbaar.

10 maart 2006 — Een Kameroenese passagier op een vlucht van SN Brussel Airlines naar Kinshasa, protesteert tegen de gewelddadige behandeling van een gevangene die door Belgische politie-agenten werd uitgewezen. Andere passagiers treden hem daarin bij. De piloot weigert om op te stijgen. Op dat moment stormt een troep agenten het vliegtuig op, en dwingt drie passagiers die hun beklag deden over de poging tot deportatie het vliegtuig te verlaten. De man afkomstig uit Kameroen wordt enkele uren vastgehouden in een politiecel, waar hij beledigd, vernederd en geslagen wordt door de luchthavenpolitie. Ze plaatsen hem eveneens op een ‘zwarte lijst’ van ‘onhandelbare passagiers’ die wordt doorgegeven aan luchtvaartmaatschappijen. De deportatie is uiteindelijk nog doorgegaan. De politie heeft het incident bevestigd, maar stelde dat de interventie nodig was omdat de passagiers ‘overdreven’ en misschien wel ‘dronken’ waren.

13 maart 2006 — Eind 2005 werden 10 verstekelingen ontdekt in de haven van Antwerpen. Ze hadden een tocht van 13 dagen achter de rug in de roerkamer van een vrachtschip. Zeker 3 van hun tochtgenoten zijn onderweg omgekomen. Toen ze in Antwerpen ontdekt werden, bracht het Rode Kruis hen over naar het politiekantoor Luchtbal in Antwerpen-Noord. Enkele dagen later werden ze opgesloten in het gesloten centrum van Vottem. Hun asielaanvragen werden afgewezen, zelfs die van de minderjarigen (Victor Kelete, één van de verstekelingen, is 16 jaar oud). Maandag 13 maart werden ze met een militaire vlucht gedeporteerd naar Nigeria, vergezeld van maar liefst 33 politie-agenten. Eerdere deportatiepogingen waren mislukt omdat de verstekelingen zich hadden verzet en omdat de piloot weigerde op te stijgen.

16 maart 2006 — Een aantal hongerstakers uit de Sint-Bonifaciuskerk in Brussel gaan in dorststaking op het moment dat het parlementaire debat over een eventuele regularisatie plaatsvindt. Wanneer deze dorststaking uiteindelijk eindigde, is niet bekend.

21 maart 2006 — De nieuwe richtlijn van Patrick Dewael maakt de opsluiting van families en kinderen in het asielkamp van Vottem officieel. Deze praktijk was al langer aan de gang, maar nu is het dus formeel bevestigd en toegegeven dat ook kinderen zonder papieren zonder problemen kunnen opgesloten worden in het asielkamp van Vottem. In januari 2005 bevonden zich in het asielkamp 127bis maar liefst 70 kinderen, terwijl er in Merksplas een 20-tal opgesloten zaten.

22 maart 2006 — Er raakt bekend dat 53 bezetters van de Sint-Bonifaciuskerk geregulariseerd zullen worden.

Dit overzicht werd afgesloten op 25 maart 2006

Geen oorlog zonder vrede
*Over het oorlogsklimaat waarin we leven
en de sociale vrede die het voedt*

Op enkele slordige duizenden kilometers van hier is het officieel oorlog. In Irak houdt een troepenmacht van de grote Westerse kapitalistische machten en hun bondgenoten een volledige bevolking onder de knoet. Irak wordt bezet en geregeerd door de militaire wet, en allen die geloven in zulke wet spelen mee in het spel. Als de bommen en raketten van de Amerikaanse F16’s markten bombarderen om hun humanitaire operatie uit te voeren, dan volgt een deel van hun tegenstanders hun spelregels en plaatst bommen op de treinen in Madrid en op de metrostellen in Londen. De opstandelingen die zich in Irak zelf verweren tegen de bezetter, raken verstrikt in een net waar alle betekenis stilaan verloren raakt.

Al bij al lijkt de oorlog, op de bodybags van gesneuvelde soldaten en twee aanslagen in West-Europa na, ver van hier. Ook al zien we op elke hoek van de straat de oorlogsprofiteurs; de bedrijven die hun graantje meepikken zonder hun handen vuil te hoeven maken. De oorlog lijkt ver van hier, terwijl de politici en beleidsmakers hier, dankzij de schijnbare sociale vrede, slag leveren met de horden immigranten die hier hun leven hebben opgebouwd of naar hier zijn gesukkeld om hun ellende te proberen ontvluchten.

De oorlog hier is een oorlog van zo min mogelijk bommen en granaten, maar een oorlog van racisme, uitsluiting, controles, deportaties en kampen. Dat er hier geen recruitersbureaus van de politie en de Staat worden aangevallen, heeft louter en alleen met de opgelegde - doch schijn - sociale vrede te maken. Maar de messen worden geslepen: je lotgenoot die de droevige vernedering van een OCMW-uitkering aanvaardt kan een terrorist zijn die in Pakistan militaire opleidingen gaat volgen. Je makker op de werkvloer is een vijand die het werk van je kinderen zal afpakken als jij hem het leven niet zuur maakt, hem uitsluit en criminaliseert. De verdronken bootvluchtelingen voor de toeristische stranden van Spanje waren een bedreiging voor onze welvarende toekomst. Die andere taal op de tram die je niet verstaat: ze zijn aan het bedisselen hoe ze je gaan overvallen.

En ondertussen verstikt het veralgemeend racisme de sociale strijd. Een legertje buurtwerkers en integratiespecialisten komt de ongewensten en miserabelen van dit systeem vertellen hoe ze onderdanig moeten zijn en hoe ze zich moeten verzoenen met hun lot van structureel uitgeslotene, zonder enig perspectief, een verlengstuk van de machines en de economie. En dan verschiepen ze ervan dat er auto’s in brand vliegen, dat de oorlog die hier tegen immigranten wordt gevoerd naar buiten treedt. De linkse partijen en bewegingen staan te huilen omdat ze beetje bij beetje ontdekken dat hun dogma’s geen gehoor meer vinden. Ternauwernood zoeken ze in fundamentalistische kringen allerhande bondgenoten om via het anti-Amerikanisme hun eigen hachje te redden - en worden hun humanitaire werkers en kritische journalisten gegijzeld door de Iraakse opstandelingen of bekogeld in de voorsteden van Lille en Parijs.

De eerste voorwaarde om een oorlog verkocht te krijgen is het kanonnenvlees in twee kampen te verdelen. De blanke armen, steuntrekkers, loonslaven en consumptiewerkers tegen de immi-

granten die niet geïntegreerd zijn, geen papieren hebben, een andere huidskleur hebben. De volgende stap is de criminalisering van het zwakste kamp: mensen zonder papieren zijn criminelen (en nu zijn ook hun geslinkte groep bondgenoten en medeplichtigen in de strijd als criminelen gelabeld), de geïmporteerde loonslaven uit andere landen zijn profiteurs en egoïsten die ‘onze’ jobs komen afpakken en die met een andere huidskleur zijn nu eenmaal ‘van nature’ meer geneigd tot criminaliteit. Immigrant = crimineel. En de onderdrukkers staan vanop een afstand te grijnzen.

Hun oorlogsmachine draait op volle toeren - en wie dat niet doorheeft, moet ofwel een ‘linkse’ journalist zijn ofwel in een getto van de rijken wonen. Want onze buurten worden aan hoog tempo gemilitariseerd, met altijd en overal controles. De angst overheerst; een klodder spuw op de grond kan resulteren in politiegeweld en administratieve boetes. De dreiging is reëel; de camera-ogen van de overheersing bespieden al ons doen en laten. De rijken graven zich in, beschermen hun banken met de nieuwste technologische snufjes, huren zwaarbewapende huurlingen in om hun eigendom met andermans leven te beschermen - en slagen er zo in om het conflict om hun rijkdom te verplaatsen naar een smerig spel onder de miserabelen zelf; waar drugs het schema van de dag opleggen en zielige overvalletjes de terreur van een precair en perspectiefloos bestaan voor alsmaar meer mensen onthullen.

De ordetroepen in deze oorlog dragen vele uniformen, al zal de Staat binnenkort duidelijkheid scheppen over wie het voor het zeggen heeft - en wie onze vijand is. Niet dat we twijfelden over de dubieuze functie van collaborateurs zoals de mensen in de witte jassen van het Rode Kruis en de humanitaire organisaties, of van de buurtregisseurs en overlaster-signaleerders. Ook de gevangenen zitten overvol, over de grenzen heen zijn er nieuwe in aanbouw, de klassenjustitie wordt aangevuld met een batterij administratieve sancties en vrijbrieven voor politie-intimidatie en geüniformeerd legaal geweld. Elke dag weer verzorgen de vliegtuigen (meestal burgerlijke vluchten, doch - kwestie van de dingen duidelijk te stellen - meer en meer (terug) militaire vluchten) de deportaties van de ongewensten en maken zo de weg vrij voor de volgende kapitalist om nog minder uit te betalen aan zijn slaven zonder papieren. De administratieve kampen zitten vol; kinderen, vrouwen en mannen wiens lot bezegeld werd door de bloedhonden van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Geen oorlog zonder vrede. Hun oorlog tegen onze lotgenoten, deze zusters en broeders die evenzeer als ons worden uitgebuit, misbruikt en uitgesloten, hangt af van de sociale vrede die wij aanvaarden. En die wij, dat zijn in dit geval zij die te winnen hebben bij de vernietiging van deze wereld en al haar misselijke verhoudingen. Dat zijn zij die geen illusies meer koesteren over hervormingen, integratie, linkse partijen en fundamentalisten. Dat zijn zij die vandaag al in oorlog zijn, en een overlevingsstrijd leven om hun waardigheid tijdens de arrestaties, beledigingen en openbare fouilles te bewaren, om te ontsnappen aan deportaties door de oren van de wetsdienaren af te bijten. Dat zijn zij die zonder langer dralen kant kiezen - en rebelleren.

-- Een oncontroleerbare

Boycot loopwedstrijd ATD Vierde Wereld

Het Vierde Wereld Syndicaat roept op tot boycot van de wandeltocht voor niet-armen van ATD Vierde Wereld, georganiseerd met de centen van de armen. Genoeg hypocrisie, genoeg paternalisme: weg met de armoede-industrie!

De lezersters zullen nu wel denken: wat is dat voor een oproep ? Strijdt de ATD Vierde Wereld dan niet tegen armoede, net zoals het Vierde Wereld Syndicaat (VWS) zelf ? Wat is er aan de hand ? Het gaat zich niet zozeer om de intentie om iets aan armoede wereldwijd te doen op zich, maar wel om de specifieke uitvoering die ATD Vierde Wereld eraan geeft. Hoe stelt de ATD Vierde Wereld zichzelf voor ?

“De beweging ATD Vierde Wereld is een internationale NGO die grote armoede in de wereld wil uitbannen. In de voetsporen van stichter Joseph Wresinski, een Franse priester, gaan de actieve leden naar de armste mensen toe om naast hen tegen armoede te strijden. Maar tegelijkertijd moedigen ze ook alle burgers aan om anders naar armoede te kijken en mee naar een samenleving te streven waar iedere persoon gewaardeerd is en ten volle geniet van de mensenrechten”. Maar wat gebeurt er in werkelijkheid ? Het initiatief van Joseph Wresinski is na al die jaren natuurlijk al flink verwaterd. “ATD hoopt dit jaar 250 lopers en stappers te verzamelen die een eenvoudig en bescheiden gebaar willen stellen. Samen zullen die 5000 km afmalen ‘voor de bestrijding van grote armoede’. En in de begeleidende tekst: “Betaal het bedrag van € 15,- aan ATD Vierde Wereld België”, wat voor de echte armen natuurlijk een onhaalbare prijs is, zelfs al zou je een shirtje krijgen met ‘ATD Vierde Wereld’ erop.

(Zie <http://www.atd-vierdewereld.be/IMG/pdf/ATD20KMpraktischeinlichtingenversonl.pdf>)

Om bovenstaande redenen is het zo dat de niet-armen NIET NAAST de armen zullen wandelen, maar dat het nog louter een circusopvoering is die een aantal niet-armen het zalige gevoel moet geven weer eens iets voor de armen gedaan te hebben, en dan nog liefst met subsidiegeld dat normaal voor de armen bedoeld zou moeten zijn. Net zoals de 17-oktobervieringen ieder jaar, waar de ministers en politici dan eens

komen vertellen hoe erg het toch is om arm te zijn. Of beter nog, zo schijnen zij ditmaal gedacht te hebben, we laten de deelnemers ook nog eens een flinke som betalen om zich het hart uit het lijf te rennen.

Het Vierde Wereld Syndicaat is momenteel de enige bovenlokale authentieke zelforganisatie van armen. Het VWS werd opgericht door mensen in armoede zelf. Wanneer we de bovenstaande citaten van de ATD vierde wereld lezen hebben we daar als mensen in armoede zo onze bedenkingen bij.

ATD vierde wereld is blijkbaar een organisatie die zich in de eerste plaats richt tot niet-armen die zoals de oprichter voorschreef naast de armen de armoede gaan trachten te bestrijden. ATD vierde wereld krijgt van de Vlaamse overheid vele tienduizenden euro’s per jaar die zij op deze manier inzet om niet-armen in de gelegenheid te stellen de armoede naast de armen te gaan bestrijden.

Wat met de participatie van de armen zelf?

Aangezien wij als armen ons natuurlijk afvragen waar de plaats is van de armen zelf in dit alles en aangezien deze gang van zaken (een armoedebestrijding op maat van de niet-armen, gedelegeerd en geleid door niet-armen) de regel is in zowat de gehele armoedebestrijding in Vlaanderen, hebben wij dan ook nu sinds ongeveer een jaar als tegenbeweging Het Vierde Wereld Syndicaat opgericht. In totaal wordt er op deze manier immers jaarlijks ongeveer 150 miljoen oude Belgische franken overgedragen aan niet-armen teneinde hen in staat te stellen de armoede naast de armen te gaan bestrijden.

Wijzelf als authentieke armenorganisatie waarin enkel armen in het bestuur zetelen en waar de besluitvorming voor 100 procent in handen is van mensen in armoede zelf, krijgen echter totaal geen werkingsmiddelen van de Vlaamse overheid. En hetzelfde geldt voor verschillende andere lokale armenorganisaties die wij kennen, ook zij mogen niet hopen ooit één euro van de overheid te krijgen, terwijl het toch om organisaties gaat die heel dicht bij de armen staan. Hoe is dit mogelijk ?

Te kritische armen van participatie uitgesloten door paternalistische niet-armen.

Meer nog zelfs, Het Vierde Wereld Syndicaat werd omwille van de consequente kritische houding tegen de huidige gang van zaken intussen formeel uitgesloten door het Vlaams Netwerk voor verenigingen waarin armen zagezegd het woord nemen (het woord dus in de mond wordt gelegd) van deelname aan alle activiteiten en vergaderingen die door het Vlaams Netwerk worden georganiseerd. Ook weigert men ons uit te nodigen voor de bijeenkomsten tussen de overheid en de armen die vanuit de interparlementaire werkgroep Vierde Wereld van Jacinta De Roeck (sp.a/Spirit) worden georganiseerd. Het lijkt wel of men ervan uitgaat dat het armoedebat tegen de armen zelf beschermd moet worden. Er zijn wel degelijk armen die wel mogen participeren, maar deze moeten dan wel eerst een selectie doorstaan vanwege de niet-armen die nog steeds met ijzeren hand de plak zwaaien in de armoedesector- industrie. Het spreekt vanzelf dat deze selectie zodoende niet anders gebeuren kan dan aan de hand van de normen van de niet-armen. Last but not least is het natuurlijk zo dat de armen angstvallig het recht wordt ontzegd hun eigen vertegenwoordiging naar de overheid toe democratisch te mogen kiezen. Armen mogen niet individueel meestemmen voor de raad van bestuur van het netwerk, kunnen zich niet zondermeer kandidaat stellen voor het bestuur enz.

Hypocrisie aangaande het aangekondigde einde van het paternalisme in de armoedebestrijding. De praktische gang van zaken die wij hierboven schetsten staat in schril contrast met de theoretische conclusies van wetenschappelijke onderzoeken die in opdracht van de overheid werden uitgevoerd en ook de verspreide berichtgeving van de overheid inzake hun visie over het belang van de participatie van de armen.

Het Algemeen Verslag van de armoede van 1994 trok in grote lijnen drie hoofdconclusies :

1. De armoede is opnieuw stijgende.
2. Armoede is een schending van de mensenrechten.
3. Armen zijn het best geplaatst om aan te duiden wat de oplossingen voor mensen in armoede kunnen inhouden.

Vanuit deze laatste conclusie werd het “Vlaams Netwerk voor verenigingen waarin armen het woord nemen” (sic) opgericht. Het Vlaams netwerk heeft de opdracht om dit armoedeoverleg tussen overheid en mensen in armoede te organiseren. Daartoe werd per decreet vastgelegd dat het Vlaams Netwerk het eerste overlegorgaan is van de armen met de overheid en bovendien dat het Vlaams Netwerk de middelen die door de overheid voor dit overleg worden uitgetrokken verdeelt onder de verschillende verenigingen waarin armen zagezegd het woord nemen.

ATD vierde wereld, een vereniging waarin geen armen in het bestuur zitten, is lid van het Vlaams Netwerk en ontvangt van daaruit zoals eerder aangegeven vele tienduizenden euro’s subsidie per jaar.

Zoals gezegd zijn het ook de mensen van ATD vierde wereld en ook de mensen van de andere grote organisaties die lid zijn van het Vlaams Netwerk die het bestuur van het netwerk verkiezen en op die manier de hun toevloeiende geldstroom kunnen blijven garanderen ten nadele van de authentieke armen en hun organisaties. Vorig jaar werd door het Vlaams Netwerk dan ook unilateraal een erkenningsstop doorgevoerd voor nieuwe verenigingen waarin armen het woord nemen (in de mond wordt gelegd!)

De armen van het Vierde Wereld Syndicaat roepen u om deze reden op om solidair te zijn met de armen zelf en dus niet deel te nemen aan de door ATD vierde wereld georganiseerde wandeling voor niet-armen! (Aangezien er een inschrijvingsgeld gevraagd wordt van 15 euro voor de wandeling zijn de armen bovendien per definitie weer impliciet van deelname uitgesloten)

*Namens het Vierde wereld Syndicaat,
Thierry Wlazlak.
Stefan Roumen.*

meer info over het vierde wereld syndicaat vindt u op <http://www.vierdewereldsyndicaat.org/>

Thierry Wlazlak komt op donderdag 20 april praten in ‘t Assez in Gent over “Hoe mobiliseren we de armen in het rijke Westen in de strijd tegen de globalisering?” (zie Anargenda)

De strijd is nog niet gestreden

Open brief van het Anarchistisch Buurthuis ‘t Kievitje, eind maart 2006

Naar aanleiding van een aantal recente gebeurtenissen in en rond het gekraakte klooster in de Ploegstraat wensen wij, bezetters van het gebouwencomplex, een aantal zaken duidelijk te stellen.

In september 2005 kondigt de Provincie Antwerpen met luide trom aan dat ze besloten heeft om het klooster aan te kopen, er een aantal sociale organisaties in te huisvesten, ruimte te bieden aan de buurt en te zoeken naar mogelijkheden voor een buurtcentrum. De vele spanningen en de strijd van de buurtbewoners, buurtcomités, de Ploeg,... en de krakers lijken vruchten af te werpen; de eis voor een sociale invulling van het kloostergebouw (dat normaal gezien plaats ging maken voor een zoveelste kantoorblok in de Kievitbuurt) lijkt te worden toegezegd. Desondanks is het klooster in maart 2006 nog steeds niet aangekocht, noch is er bij ons weten een compromis getekend dat normaal gezien zulke grote aankopen voorafgaat. Het klooster is dus nog steeds eigendom van de Dominicanen. Wat de pers er ook van wil maken, of wat sommigen ook willen doen uitschijnen, betekent dit voor ons dat de strijd nog niet ge-

streden is en dat onze eis staande blijft – en om die eis kracht bij te zetten, gaat de bezetting (die onafgebroken bezig is sinds juli 2004) door.

Wat betreft de pers: op het moment van spektakel is zij aanwezig (de kraak begin juli 2004), en dan laat zij zich langzaam maar zeker inpakken door persverklaringen die geen enkele praktische neerslag hebben. Onze open brief van oktober 2005 werd dan ook volledig genegeerd – maar we gaan er niet om staan zeuren of treuren.

Vermits de bezetting doorgaat, blijven wij ook onze verantwoordelijkheid opnemen in de strijd voor een mooie toekomst voor de Kievitbuurt. Deze verantwoordelijkheid houdt voor ons, samen met de buurtbewoners, ook het vrijwaren van het gebouw, zowel als fysieke structuur als ruimte voor de buurt, in. De wintermaanden zijn bijna voorbij, een mooie lente komt eraan.

Sommigen laten blijkbaar liever uitschijnen dat er geen bezetting meer is, en moffelen het anderhalve jaar van bezetting maar al te graag weg. Het profijt van dit wegmoffelen voor de buurt en haar bewoners is nihil, het politiek en/

of persoonlijk profijt voor de moffelaars des te groter. Paal en perk dus: wij weigeren de speelbal te zijn in een spel dat niet het onze is. Wij hopen dan ook dat onze strijd zich niet hoeft uit te breiden naar bepaalde groepen en individuen die zich voordoen als onze bondgenoten, maar terzelfdertijd weigeren de strijd (en zij die haar voeren) bij naam te noemen.

De nieuwe groep het Kievitsnest, ontsproten vanuit de Ploeg, deed ons licht verkleumde harten oplichten met haar geplande activiteiten in het klooster. Het geplande buurtcafé, de kleuters van de Somerstraat die hun zaaisels komen planten in de kloostertuin,... bewijzen, zelfs na anderhalf jaar afmattende strijd en een schijnbare eindeloze reeks buurtactiviteiten, dat de hoop op een sociale invulling van het gebouw, door de buurt zelf collectief en autonoom gedragen, nog niet is afgestorven.

Voor een strijdbare en hartverwarmende lente!

*Anarchistisch Buurthuis ‘t Kievitje
Ploegstraat 25-27 2018 Antwerpen*

Informeren, spioneren, bedreigen, vervolgen...

Nieuw staatsorgaan voor de repressie van alle dissidentie

Op 21 februari 2006 werd het wetsvoorstel ter oprichting van het Coördinatieorgaan voor Dreigingsanalyse (CODA) goedgekeurd door de parlementaire commissie Binnenlandse Zaken en Justitie. Dit wetsvoorstel komt van Onkelinx, minister van Justitie (PS) en van Dewael, minister van Binnenlandse Zaken (VLD). CODA is geen nieuwe inlichtingendienst, maar een coördinatieorgaan om na te gaan welke stromingen, groeperingen en individuen de veiligheid van de staat en de economie in gevaar brengen. De jacht op de dissidentie is ingezet.

Even enkele voorgaande stappen in de zogenaamde strijd tegen het terrorisme in herinnering brengen. In 2001 opent Europol (de politiedienst van de Europese Unie) de jacht op links-radicalen en anarchisten na een conferentie in Madrid van alle politiechefs van de lidstaten van de Europese Unie⁽¹⁾. Er wordt een specifieke onderzoeksgroep opgericht om anarchisten en radicalen te ficheren, preventief te arresteren en te vervolgen. In april 2005 stelt het Ministerieel Comité voor Toezicht en Veiligheid het Actieplan Radicalisme voor. Naast islamfundamentalisme en fascisme, komt ook anarchisme in het vizier. Het Actieplan voorziet een reeks maatregelen om toegang tot het

grondgebied te weigeren aan radicale individuen, om boekhandels, distro's en vzw's aan te pakken die radicale propagande verspreiden en om het aanzetten tot terroristische misdrijven en het verspreiden van beelden met fysiek geweld strafbaar te maken.

In november 2005 presenteert minister Onkelinx de nieuwe aangepaste (want de Raad van State had een tijd daarvoor enkele artikels uit het wetsvoorstel vernietigd) wet over de Bijzondere Opsporings Methodes (BOM), die onder meer aan informanten toelaat om zelf illegale daden te stellen, die huiszoekingen de hele klok rond toelaat, die observatie en af luisterpraktijken loskoppelt van de anders noodzakelijke of vereiste toestemming van een procureur.

In december 2005 worden enkele leden van de Groupe Islamique Marocaine Combattante (GICM) uit Maaseik veroordeeld tot aanzienlijke gevangenisstraffen omdat ze ervan 'verdacht' werden 'bereid te zijn tot het plegen van terroristische daden'. Zonder enig concreet bewijsmateriaal, louter op basis van hun - fundamentalistische ideeën - worden deze mensen opgesloten.

In februari 2005 valt de uitspraak in het proces tegen het Volksbevrijdingfront van Turkije (DHKP-C) in Brugge. Meerdere militanten van deze communistische groep worden tot gevangenisstraffen van 7 jaar veroordeeld op basis

van het feit dat ze bevriend zijn met 'terroristen' in Turkije, dat ze propaganda voeren voor gewapende strijd, dat ze onderdak hebben geboden aan mensen die op de vlucht zijn voor de Turkse staats-terreur (zoals Fehriye Erdal). En nu zijn we dus aanbeld bij de volgende stap: het Coördinatieorgaan voor Dreigingsanalyse (CODA).

CODA is een coördinatieorgaan tussen de verschillende inlichtingendiensten, administraties en politiediensten die België kent. CODA zal informatie verzamelen, databanken oprichten en om het jaar een dreigingsanalyse presenteren aan de regering waarin wordt onderzocht welke groeperingen en stromingen momenteel een dreiging vormen voor de veiligheid van de Staat. CODA richt zich niet alleen op 'terrorisme', dat in de wet omschreven staat als "geweld tegen personen of materiële zaken vanuit politieke of ideologische motieven met het doel schade te berokkenen en angst te zaaien"; maar eveneens, in navolging van het actieplan Radicalisme op anarchistisch, racistisch, nationalistisch, xenofob... extremisme⁽²⁾. CODA zal daarenboven de communicatie verzorgen tussen het Belgische antiterrorisme en Europol, in navolging van de akkoorden na de conferentie in Madrid in 2001 (zie hoger).

CODA is het zoveelste voorbeeld van een tendens richting totalitaire staat. Wat is een totalitaire staat? In een parlementaire democratie zijn er drie - in theorie - gescheiden machten: de uitvoerende (regeringen), de wetgevende (parlementen) en de rechterlijke (rechtbanken). De uitvoerende macht voert de wet uit die door het parlement werd opgesteld, en de rechterlijke macht controleert of iedereen die wet wel naleeft en probeert zij die dat niet doen te bestraffen. Een totalitaire staat is een regime waarin de uitvoerende macht de overhand, zo niet het monopolie, op het bestuur van de Staat heeft. Combineer de 'anti-terroristische' maatregelen die hierboven opgesomd staan met de kleinere maatregelen in de strijd tegen 'overlast' (administratieve sancties waar de uitvoerende macht zelfstandig, los van rechtbanken, onderdanen straft, straatverbod dat los van rechtbanken kan worden opgelegd, een taks betalen wanneer je door de politie gearresteerd wordt zoals in Gent en Mechelen,...), en je merkt dat de uitvoerende macht zich aan het voorzien is van heel wat instrumenten die vroeger het exclusieve terrein van de rechterlijke macht waren. Onkelinx gaf een tijd geleden een goede reden: "extremisten en radicalen plegen maar weinig echt strafbare feiten, waardoor ze buiten schot blijven van de rechterlijke macht."

De Staat wil alle dissidentie vervolgen, maar merkt dat de rechtbanken daarvoor niet de beste instrumenten zijn, en voorziet zich daarom van allerlei nieuwe diensten, wetten, actieplannen,... De tijd dat de gewapende groepen zoals de Rote Armee Fraktion, de CCC, Action Directe,... de Staat een duidelijk referentiepunt verschaffen voor de repressie, is voorbij. De dissidentie, hoe klein ze ook is geworden, heeft zich verspreid en is diffuus aanwezig in opruiende propaganda, kleine sabotagedaden, affiniteitsgroepen die geen formeel referentiepunt meer zijn,... De Staat voelt de noodzaak, zoals in Spanje en Italië⁽³⁾, om deze vorm van dissidentie aan te pakken, merkt dat het niet gaat via de klassieke recepten die tegen de gewapende groepen zijn gebruikt, en tovert allerlei nieuwe wetten en bevoegdheden uit de hoed die uiteindelijk neerkomen op één principe: ook al kunnen we niet bewijzen wie welke illegale daden heeft ge-

steld, allen die deze daden verdedigen, ze kenbaar maken, ideeën die zulke daden stimuleren of uitdragen,... zullen we vervolgen. En het is daarom dat zoiets als de CODA wordt opgericht.

Ze mogen nog honderden nieuwe repressieorganen oprichten, de woede tegenover dit systeem blijft groeien. Een woede die zich niet alleen vertaalt in teksten en posters, maar ook in daden. Laten we ongrijpbaar zijn voor de Staat, in anonieme acties die het systeem aanvallen, saboteren en raken. Laten we er alles aan doen opdat deze acties zich verspreiden, via publicaties, posters, discussie: eerder dan af te wachten en ons in te houden, is onze beste bescherming tegen de repressie een verspreiding van de dissidentie.

-- Fuoco

(1) Zie: "Europol opent jacht op radicalen en anarchistten.", ABC-Gent. Te vinden op www.geocities.com/abc_gent

(2) Zie "Wees gewapend, de repressie staat paraat.", Nar 196, mei 2005.

(3) In Italië: artikel 270 en 270bis van de strafwet. Via deze artikels ("subversieve organisatie" en "subversieve propaganda") probeert de Italiaanse Staat anarchisten en links-radicalen te vervolgen op basis van hun ideeën.

"Zolang de repressie bestaat, moet men ze bestrijden door in het offensief te gaan; maar men moet vermijden dat de huidige repressie toeneemt, niet door lachwekkende oproepen aan bureaucraten en verdedigers van de democratische rechten, maar door het offensief te veralgemenen, door nieuwe strijden te ontketenen waartegenover de vroegere klein bier lijken. " "Op deze momenten kunnen enkelen van ons worden gearresteerd of ongestraft worden vermoord, maar het is goed te onthouden dat men niet zonder gevaar aan een gevaar ontsnapt, en dat het niet wij hoeven te zijn die de repressie vrezén, maar dat het de bureaucraten en de bourgeoisie moeten zijn die onze strijd vrezén."

"Vergeet niet, kameraden, dat het geweld van de repressie omgekeerd evenredig is met het geweld van de strijden en met het aantal van onze rebellen. Wanneer er velen zijn die wetten en conventies overtreden, wordt niemand bestraft; en waar de gelimiteerde strijden gemakkelijk worden onderdrukt, worden de grote en krachtige strijden beloont met de overwinning."

Citaten van MIL-GAC (MIL - Grupos Autonomos de Combate), mei 1973

Je vindt een brochure over de MIL, die tegen de dictatuur van Franco en de Staat vecht (kroniek, communiqués) op <http://apa.online.free.fr/IMG/pdf/MIL.pdf>

Een overzicht van het antiterroristisch arsenaal van de Belgische Staat

Een beperkt en zeker niet volledig overzicht van de officiële organen waar de Belgische Staat over beschikt om 'terrorisme' te bekampen. Laten we echter niet vergeten dat de repressie en de Staatsterreur overal is, en schuilt achter elke camera, elke burgelijke media, elke collaborateur en elke 'voorbeeldige burger'.

Veiligheid van de Staat

Burgerlijke inlichtingen- en veiligheidsdienst van België; de Veiligheid van de Staat heeft als opdrachten: het beschermen van de fundamentele waarden van de Staat (voortbestaan van het democratisch regime, bescherming van de economische infrastructuur en van de politieke instellingen); de strijd tegen extremisme, terrorisme en spionage; het uitvoeren van "veiligheidsonderzoeken" naar bepaalde groeperingen of personen die als 'staatsgevaarlijk' worden beschouwd; het uitvoeren van "beschermingsopdrachten" van materiële structuren en belangrijke personen; controle van asielaanvragen en wapenaanvragen. De Veiligheid van de Staat valt onder de bevoegdheid van het federaal ministerie van Justitie.

Algemene Dienst Inlichtingen en Veiligheid (ADIV)

Militaire inlichtingendienst; verantwoordelijk voor de bescherming van militaire infrastructuur en geheimen. De ADIV is een schimmige dienst, niemand weet precies waar ze zich mee bezig houden. Het budget voor de ADIV is onbekend en wordt niet vrijgegeven. Officieus werken er maar liefst 800 mensen.

Dienst Terrorisme en Sekten van de Federale Politie.

De 'Cel Terrorisme' van de voormalige Rijkswacht noemt nu Dienst Terrorisme. Een jaar geleden lekte een 'terroristenlijst' uit van de Antwerpse politie die mee door deze dienst was opgesteld, en waarin ongeveer alles wat in Antwerpen beweegt (gaande van Koerdische nationalist over Bond Beter Leefmilieu tot anarchistische milieus) geïsoleerd en gevolgd wordt. De Cel terrorisme leidde onder meer het onderzoek naar de CCC in de jaren 80, de islamistische GIA-cellen begin jaren 90 en de aanslagen van het Animal Liberation Front eind jaren 90. De Dienst Terrorisme organiseert de samenwerking tussen de verschillende politiediensten (lokale, federale, speciale interventieteams,...) voor het counteren van specifieke situaties en doet onderzoek naar aanleiding van specifieke fenomenen (bv. een aanslag, een directe actie,...). Dit onderscheidt de Dienst Terrorisme dus van de twee inlichtingendiensten, die vooral dingen in kaart brengen zonder tussenkomst van de rechterlijke macht. In haar brochure vermeldt de Dienst Terrorisme expliciet "ecoterrorisme, anarchisme en extreem-links terrorisme".

Gerechtelijke Politie van de Federale Politie.

De overkoepelende structuur van de Federale Politie inzake recherche, opsporing en arrestaties. De Dienst Terrorisme valt onder de gerechtelijke politie. De gerechtelijke politie beschikt over een heel arsenaal aan speciale diensten en structuren, zoals DNA-onderzoek, telefoontap, internetverkeer volgen,...

-- Fuoco

Aan zij die tijdens de storm niet binnen zijn blijven zitten

Over het proces tegen de anarchisten van Lecce en de strijd tegen de asielcentra.

Op 19 januari begon in Lecce het proces tegen dertien anarchisten die beschuldigd worden - naast een reeks acties tegen bepaalde multinationals die zich verrijken door oorlog en genocide van bevolkingsgroepen in het Zuiden - van de misdaad om gedurende jaren een constante en vastberaden strijd te hebben gevoerd tegen het kamp voor immigranten van San Foca. Twee van hen zitten sinds 12 mei 2005 in de gevangenis, twee anderen staan onder huisarrest en een vijftiental staan onder toezicht. Voor de zoveelste keer is de basis van het proces artikel 270bis over ‘subversieve organisatie met terroristische doeleinden’, waardoor de laatste jaren al tientallen revolutionairen, rebellen of eenvoudige linkse militanten zonder het minste bewijs in de gevangenis zijn beland. Om beschuldigd te worden van ‘subversieve organisatie’, volstaat voortaan een simpele tag op een muur.

Kroniek van de strijd tegen het gesloten asielcentrum Regina Pacis

JUNI-AUGUSTUS 2002. De eerste samenkomsten aan de hekken van Regina Pacis beginnen.

31-08-02, MELENDUGNO. Enkele betogers verstoren de gemeenteraad met lawaai om te protesteren tegen de burgemeester die een betoging en een tentoonstelling tegen Regina Pacis in San Foca had verboden.

03-11-02, MONTERONI. Betoging voor de kerk waar priester Ruppi (beheerder van de Stichting Regina Pacis) een pastoraal bezoek wil afleggen. Er wordt een tentoonstelling over immigratie opgezet, er worden spandoeken ontold en pamfletten verdeeld. De priester ziet af van zijn plan om zich ter plaatse te vertonen en vlucht langs achteren.

12-11-02, LECCE. ‘s Avonds verzamelen enkele herriescoppers zich voor het politiecommissariaat en laten met fluitjes, claxons en een megafoon hun ongenoegen blijken over de 11 ministers van Binnenlandse Zaken die de volgende dag een top over de controle van immigratie houden. De omliggende straten worden geblokkeerd en er worden pamfletten verdeeld.

13-11-02, LECCE. Tijdens de betoging van het Lecce Sociaal Forum tegen de top van de ministers, bekogelen bepaalde betogers politie, journalisten en ordiediensten van het Sociaal Forum (waarvan de woordvoerder de betogingen tegen priester Ruppi heeft veroordeeld) met rot fruit en eieren.

20-11-02, CASARANO. Tijdens een conferentie van Alleanza Nazionale over de wet ‘Bossi-Fini’, ontrolt een vijftiental personen een spandoek tegen deportaties. Aan de conferentie nemen de onder-secretaris van Binnenlandse Zaken en don Lodeserto deel.

10-05-03, LECCE. Net voor het vertrek van de Giro Italia-wielertour, verschijnen er tags zoals ‘vrijheid voor de immigranten’ en ‘Ruppi moordenaar’ op de muren en het asfalt.

11-06-03, LECCE. Onbekenden beschadigen met een vuurtje het portaal van de kathedraal, er worden tags tegen het CPT en haar beheerders achtergelaten op de muur.

12-10-03, SAN FOCA. Voor het CPT tonen een tiental mensen hun solidariteit met de opgesloten; van binnenuit antwoorden de immigranten door dingen en vuilbakken naar de politie te smijten. Op het einde van de samenkomst regenen er eieren met rode vernis neer op de muren van het CPT.

08-11-03, LECCE EN LEQUILE. Twee bankautomaten van de Banca Intesa die de rekeningen van de stichting Regina Pacis beheert, worden in brand gestoken.

03-12-03, CALIMERA. Affiches en tags tegen de dokter Catia Cazzato. Na aframmelingen van immigranten, had zij valse medische attesten getekend die stelden dat de immigranten per ongeluk verwond geraakten.

16-03-04, LECCE. Mislukte aanval op een filiaal van de Banca Intesa.

01-04-04, LECCE. Een vijftiental personen bezetten de kapel waar priester Ruppi de mis viert.

11-04-04, LECCE. Op Paasdag verschijnt er aan een balkon tegenover de kathedraal een spandoek tegen

Maar het is niet zozeer dit wat we willen zeggen. Wij weten dat de wetten van de Staat spinnenwebben voor de rijken en stalen ketens voor de armen zijn. Wij hebben nooit de betekenis van wat rechtvaardig en juist is gezocht in de artikels van de strafwet. Wat ons interesseert is om aan te halen wat deze anarchisten gevaarlijk maakt en wat er universeel is aan hun strijd.

De laatste maanden zijn er grote discussies geweest over de ‘Centri di Permanenza Temporanea’ (CPT, gesloten asielcentra). Nadat enkele reportages van journalisten de onmenselijke omstandigheden waarin de vrouwen en mannen die opgesloten zitten in deze structuren proberen te overleven hadden aangehaald, zijn de verschillende politieke krachten met elkaar in de clinch gegaan over de verantwoordelijken voor zo’n ‘beheer’. Maar de vraag is niet hoe ze worden beheerd, maar hun bestaanswezen zelf. In 1998 worden de CPT door de centrum-linkse regering met de wet Turco-Napolitano

de CPT.

18-04-04, LECCE. De Stichting Regina Pacis komt op straat met haar project ‘Marta’, een initiatief om haar imago op te krikken door voedsel in te zamelen om het te herverdelen onder de armen, immigranten en daklozen. Enkele kameraden komen dit project bekritisieren met een pamflet. Wanneer ze weigeren hun papieren te tonen, probeert de politie hen in de val te lokken en op te pakken - wat mislukt.

11-07-04, SAN FOCA. Terwijl er een betoging plaatsvindt voor het CPT, komen de opgesloten in opstand en vernietigen alles wat ze kunnen. Eén van hen slaagt erin een muur te beklimmen, maar wordt teruggeduwd door de politie. De betogers duwen de politie terug, maar de politie chargeert. Een kamerad breekt haar been, een andere wordt aangehouden en in elkaar geslagen: hij krijgt enkele dagen later huisarrest opgelegd.

17-08-04, SAN FOCA. Na het succes van tientallen opgesloten die erin geslaagd zijn te ontsnappen uit het CPT de vorige weken, wagen de anderen opnieuw hun kans. Ingesloten door de politie, worden ze in elkaar geslagen. Ook directeur don Lodeserto komt wat slaag uitdelen. ‘s Nachts wordt er een molotovcocktail tegen het raam van zijn huis gesmeten. Een pamflet eist de actie op: ‘Tegen don Cesare en tegen de CPT’.

19-08-04, SAN FOCA. Terwijl er een betoging plaatsvindt voor het CPT, laten de opgesloten weten dat ze in hongerstaking zijn.

16-09-04, LECCE. Er verschijnen in de stad nieuwe tags tegen het CPT en haar directeur. Priester Ruppi laat weten dat de Stichting de conventie die haar het beheer van het centrum toevertrouwt in januari volgend jaar niet zal hernieuwen.

16-09-04, CALIMERA. Tijdens een dorpsfeest, wordt er een pamflet verspreid dat de verantwoordelijkheid van de dokter Cazzato in het kamp onthuld. Tegen enkele betogers wordt een klacht wegens ‘smaad’ neergelegd.

31-10-04, SANNICOLA. Bankautomaten van Banca Intesa worden versierd met rode verf.

15-12-04, LECCE. Samenkomst en verdeling van pamfletten rond het theater waar priester Ruppi zijn 50 jaar katholieke dienst viert.

30-12-04, LECCE. Er verschijnen opnieuw tags tegen de CPT. Tijdens deze periode laten de kranten weten dat, na de verklaringen aan het begin van het rechterlijke jaar, men zich kan verwachten aan een sterke repressieve golf tegen de anarchisten. Op hetzelfde moment raakt gekend dat er een voorstel is geweest van een persoon verbonden met de beheerders van het CPT om maffiosi aan te werven om de anarchisten een lesje te leren, zonder vervolg.

23-01-05, CALIMERA. Vele tags tegen doktor Cazzato verschijnen op de muren.

31-03-05. Na de drie maanden van verlenging toegestaan door de Staat, sluit het CPT definitief. De Stichting Regina Pacis verplaatst haar ‘caritatieve’ activiteit naar Roemenië, waar ze verschillende ‘opvangcentra’ beheert.

(eveneens dankzij de stemmen van de Groenen en de Rifondazione Comunista) ingevoerd. De CPT zijn in al hun facetten kampen. Net zoals de fascistische en nazi-concentratiekampen (en daarvoor de koloniale kampen zoals in Cuba of Zuid-Afrika), gaat het over plaatsen waar men wordt opgesloten zonder enige delict te hebben begaan en waar men volledig ter beschikking van de politie wordt gesteld. Dat in de kampen de omstandigheden wanhopig zijn, het eten rot en de slechte behandelingen constant, is een vreselijk gevolg, maar niet de essentie van het probleem. Er is niet veel voor nodig om dit te begrijpen.

Wat voor een Italiaan een eenvoudig ‘administratief delict’ (geen papieren bij hebben) is, is voor een vreemdeling een delict geworden dat kan leiden tot opsluiting. Zoals de geschiedenis ons leert - het volstaat te denken aan de racistische wetten van alle Staten tussen de eerste en tweede wereldoorlog - is het nodig om de gelijkstelling ‘vreemdeling = delinquent’ op te leggen alvorens zulke concentratiekampen op te richten. Het is in deze zin dat we de wetgeving moeten lezen - zowel van links als van rechts - over de immigratie in Italië (maar we kunnen best zeggen in Europa en overal). Als dezelfde criteria voor immigranten om een verblijfsvergunning te bekomen zouden gehanteerd worden voor zogenaamde burgers, dan zouden we met miljoenen opgesloten of in de clandestiniteit zitten. In feite, hoeveel Italianen kunnen aantonen dat ze legaal werk hebben? Hoeveel leven er niet met meer dan drie personen op een appartement van 60 vierkante meter? Wetende dat interimcontracten niet voldoen om een verblijfsvergunning te bekomen, hoeveel van ons zouden ‘regulier’ zijn? Dit alles omschrijven als een racisme van de Staat is geen retorische benadrukking, maar een strikte vaststelling.

Vandaag zijn de CPT (en meer algemeen alle vormen van administratieve opsluiting: van de identificatiecentra tot de ‘wachtzones’ waar vluchtelingen of asielzoekers worden vastgehouden) de materialisatie van dit racisme. En het is juist omdat de prikkeldraad sinds zestig jaar het symbool is van de kampen en de totalitaire onderdrukking, dat de onvrijwillige coherentie van de macht deze nieuwe kampen heeft omringd met prikkeldraad en hekken; Net zoals het geen toeval is dat de administratieve opsluiting, altijd al een typisch middel van de koloniale overheersing, zich vandaag overal ter wereld verspreidt (van de Palestijnse getto’s tot Guantanamo, van de Engelse kerkers waar migranten die verdacht worden van ‘terrorisme’ worden opgesloten tot de Italiaanse CPT). Men bombardeert en massacreert in naam van ‘de mensenrechten’, en op hetzelfde moment onzegt men brutaal elk ‘recht’ aan miljoenen ongewensten, opgesloten in kampen die bewaakt worden door de politie en toevertrouwd worden aan de ‘zorg’ van enkele ‘humanitaire organisaties’.

Als de CPT kampen zijn - zoals sinds kort veel mensen zeggen - dan is het logisch ze proberen te vernietigen en de mannen en vrouwen die er opgesloten zitten te helpen ontsnappen. Het is logisch om de collaborateurs die de kampen bouwen en beheren aan te vallen. Dit dachten de anarchisten van Lecce. Ze hebben openlijk, ten midden van de algemene overschilligheid, de verantwoordelijkheid van de beheerders van het CPT van San Foca (meer bepaald de curie van Lecce, die via de Stichting Regina Pacis het kamp beheerde) en de beruchte omstandigheden waar de opgesloten in moesten zien te overleven aangeklaagd. Ze hebben getuigenissen, feiten en gegevens verzameld en ze hebben zich georganiseerd. Ze zijn een splinter

geworden in de hielen van de curie en van de lokale macht. Al in de zomer van 2004 wordt één van hun gearresteerd omdat hij geprobeerd had enkele immigranten tijdens de revolutie die in het centrum ‘Regina Pacis’ was uitgebroken te helpen ontsnappen. Ze waren aanwezig op de dorpsfeesten om de namen en voornamen van de agenten die verantwoordelijk zijn voor de aframmelingen in het CPT, de dokters die hen indekten, de directeur die sloeg, gijzelde en verschillende moslims verplichtte om varkensvlees te eten bekend te maken. Dit alles zonder ooit het uiteindelijke doel uit het oog te verliezen: de definitieve sluiting van de kampen, en niet ze ‘menselijker’ maken. Terwijl dat allemaal plaatsvond, raakten enkele anonieme acties de banken die het CPT financierde, maar ook de eigendommen van de curie en van don Lodeserto, de directeur van de Stichting Regina Pacis. En deze anarchisten waren bereid om deze acties openlijk te verdedigen. De autoriteiten konden het probleem niet langer verbergen. Wat hebben ze dan gedaan? Allereerst hebben ze don Lodeserto opgesloten onder beschuldiging van gijzeling, misbruik van publieke goederen, privaat geweld en de verspreiding van valse geruchten (de prelaat verstuurde naar zichzelf dreigbrieven die hij daarna toeschreef aan de ‘mafafide albanen’). Daarna hebben ze het CPT van San Foca doen sluiten, don Lodeserto werd onder huisarrest geplaatst en daarna terug in vrijheid gesteld, en dan hebben ze uiteindelijk de anarchisten opgesloten om zich voor enkele jaren van hen te ontdoen. De vooraanstaanden hebben de priester op een verbluffende manier verdedigd. Ter verdediging van de anarchisten, waren er in het beste geval alleen maar oprechte vooroordelen. Gerechtigheid is geschied.

Maar er iets dat niet zo gesmeerd loopt. Het kaartenhuis van de beschuldigingen tegen de rebellen is onhandig en wankel gebouwd, en vooral, de strijd tegen de CPT wordt in heel Italië krachtiger. In april 2005 klimmen de opgesloten van het kamp via Corelli in Milaan op de daken, snijden hun aders door en schreeuwen de meest universele eis uit: vrijheid. Gevolgd door de opgesloten immigranten van het CPT Brunelleschi in Turijn, breidt de revolutie zich uit naar Bologna, Rome en Crotone. Tientallen onder hen slagen erin te ontsnappen, terwijl de praktische steun aan de strijd zich buiten de muren begint te organiseren. Op hetzelfde moment van manifestaties en initiatieven die de verantwoordelijkheid van zij die zich verrijken door deportaties van immigranten (van Alitalia tot het Rode Kruis, van de transportbedrijven tot de private bedrijven die betrokken zijn in het beheer van de kampen) aanklagen, ontbreken de kleine sabotage-acties niet. En doorheen deze spontane convergentie die het geheim is van alle strijden, verspreiden de misdaden die toegeschreven worden aan de anarchisten van Lecce zich.

Het is deze beweging - nog zwak, maar groeiende - die openlijk het probleem van de CPT heeft aangekaart, die de politiciers van links met hun zielige poging om de verantwoordelijkheid voor de kampen af te schuiven op de rechtse regering alleen wandelen heeft gestuurd.

Dat dit alles keet schopt werd aangetoond door de verklaringen van de minister van Binnenlandse Zaken Pisanu over de anarchisten die de immigranten “aanstoken tot revolutie” (alsof de onmenselijke omstandigheden waarin ze leven op zich al geen permanent aanstoken zijn), aangezien mensen die de politiecontroles willen voorbijgaan om een aanslag te plegen blijkbaar zonder papieren rondlopen. Waarom?

De CPT onthullen niet alleen de uitsluiting en

het geweld als fundamente[n] van de democratie, maar ook de diepgaande link tussen de permanente oorlog, het racisme en de militarisering van de maatschappij. Het is geen toeval dat het Rode Kruis in militaire conflicten aan de zijde van de legers aanwezig is en tegelijkertijd betrokken is in het beheer van verschillende kampen in Italië. Net zoals het geen toeval is dat het Rode Kruis deelneemt aan ‘anti-terroristische oefeningen’ waarmee de regeringen ons wil doen wennen aan oorlog en catastrofe.

De criminalisering van de vreemdeling - de zondebok voor de collectieve miserie - is sinds altijd al het onderscheidende kenmerk van stervende maatschappijen, en op hetzelfde moment een zeer precies project van uitbuiting. Als de papierloze immigranten niet zouden leven onder de terreur van het opgesloten worden en het teruggestuurd worden naar een land - waar hen vaak enkel oorlog, honger en wanhoop wacht - zouden ze zeker niet werken voor twee euro per uur op de werven van een of ander megalomaan bouwproject, en nog minder zouden hun dode lichamen nadat ze van de stellingen zijn gevallen, bedekt worden met een storting cement. De Vooruitgang heeft hen nodig: het is daarom dat het systeem hen illegaliseert en niet allemaal deporteert; het systeem ‘verwelkomt’ hen in kampen, onderzoekt hen, selecteert hen op basis van akkoorden met het land van afkomst en naargelang hun onderwerping aan de baas. Het lot dat hen wacht is een reflectie van een maatschappij in oorlog (tegen de economische en politieke concurrenten, tegen de bevolking, tegen de eigen natuurlijke beperkingen).

Eén van de eerste slachtoffers van deze totale mobilisatie is de betekenis van de woorden. Dat in de dagelijkse spraak uitdrukkingen zoals ‘humanitaire oorlog’ zijn binnengeslopen - of hoe een kamp een ‘opvangcentrum’ wordt genoemd - is veelzeggend over de scheiding tussen de horror die ons omringt en de woorden die haar benoemen. Deze scheiding is tegelijk

een verdoving van het geweten. Ze noemen de CPT ‘kampen’ en gaan daarna stemmen voor zij die ze gebouwd hebben, ze zeggen ‘massacre’ maar stellen zich tevreden met rustig tegen de oorlog te defileren [de Italiaanse troepen doen mee aan de oorlog in Irak], opdat er niets zou gebeuren. Terwijl er in Milaan een gigantische manifestatie plaatsvond op 25 april 2005 [de 60ste verjaardag van de Bevrijding], stonden de gerevolteerden van het asielcentrum van via Corelli op de daken te schreeuwen dat het verzet niet voorbij is. Maar de retoriek inspelend op de ‘bevrijding’ heeft de manifestanten zelfs niet een beetje geraakt, ze vierten rustig verder feest.

Misschien is er iets aan het veranderen. Terwijl de propaganda van de Staat de interne vijand - rebel, ‘terrorist’ - gelijkschakelt met de vreemdeling - de fanatiekeling, de kamikaze -, bewapent het verzet zich en ontploft de ‘periferie’ op twee passen van ons, daar waar de armen de laatste illusies van integratie in deze maatschappij verbranden. Jongeren horen kamp zeggen wanneer ze CPT horen, en organiseren zich daar ook naar: als vreemdelingen in een vreemde wereld. Ze zijn bereid om de vrijheid samen met anderen te veroveren, zelfs met het risico hun eigen beperkte vrijheid op het spel te zetten. Ze haten de tralies, zozeer dat ze het zelfs de grootste smeelappen niet toewensen (de veel te talrijke don Lodeserto’s). De vormen van actief ongenoegen blijven momenteel nog op een afstand, maar zijn nu reeds de aanzet voor iets gemeenschappelijk. Het foute woord is aan het muiten geslagen, en nieuwe houdingen bevrijden nieuwe woorden in de realiteit van het dagelijkse leven.

Laten we zij die niet binnen zijn blijven zitten terwijl anderen werden meegetrokken door de storm niet overlaten aan de wraak van de rechters. In trieste en slaafse tijden, bestaat er een keuze die alle andere bevat: kant kiezen!

Enkele episodes uit de strijd tegen de gesloten centra in Italië van het laatste jaar

19 MEI 2005, TURIJN. De opgesloten[n]en van het CPT komen in opstand, verbranden matrassen en vernietigen wat ze kunnen. Er breekt een hongerstaking uit. Om zijn nakende deportatie te vermijden, breekt een immigrant een raam en slikt het glas in: hij blijft de hele morgen in het hospitaal waardoor hij ‘zijn’ deportatievlucht mist. ‘s Namiddags verzamelen een 150tal personen zich voor het CPT: enkele klimmen op de hekken om er een spandoek aan op te hangen, de rellieken chargeren maar worden teruggedrongen. De samenscholing ontbindt zich, maar een groepje betogers gaat naar het tramdepot om aan de bestuurders de rol van hun maatschappij, de GTT, in de deportatiemachine uit te leggen. Aan het einde wordt één betoger gearresteerd.

19 MEI, GENUA. De sloten van de metro-ingangen worden gesaboteerd “voor Ibrahima en Mamadou, twee broers uit Senegal die vermoord zijn door de ‘ordetroepen’ van de terreur. Voor alle opgesloten[n]en in de gevangenissen en CPT die strijden en zich verzetten.”

21 MEI, TURIJN. De opgesloten[n]en van het CPT komen opnieuw in opstand, terwijl ze nog steeds in hongerstaking zijn. Velen dreigen ermee zich om te brengen en meerderen slikken glas en batterijen in. Eén van hen beschadigt zijn buik zo zwaar dat hij ter plaatse geopereerd en genaaid moest worden. Tijdens de samenkomst in de namiddag voor het centrum, klimmen de gevangenen op het dak en praten met de betogers: zo wordt ontdekt dat het vaak het Rode Kruis is dat zich verzet tegen de vrijlating van zij die er recht op hebben.

23 MEI, MILAAN. ‘s Avonds kruipt een groep immigranten op de daken van het CPT via Corelli, terwijl ze “Vrijheid voor allen” roepen. Twee van hen slikken scheermesjes in, de anderen beginnen de infrastructuur van het kamp vanaf het dak te vernietigen; ze worden daarin al snel gevolgd door de opgesloten[n]en van de lagere verdiepingen. De volgende dagen, worden er 21 immigranten gevangen gezet onder beschuldiging van ‘verzwaarde vernietiging’ en ‘vrijwillige brandstichting’.

25 MEI, TURIJN. Tijdens een razzia valt Eddy, een jongeman uit Nigeria, van een dakgoot waaraan hij zich had opgetrokken om te ontsnappen aan de geuniformeerde honden. Twee jonge meisjes, de enige getuigen van de val, wordt opgesloten in het CPT Brunelleschi. De razende Nigeriaanse gemeenschap uit de wijk komt op straat en vecht met de politie.

27 MEI, TURIJN. Samenkomst aan het Marokkaans Consulaat, mede-verantwoordelijk voor deportaties en in San Salvatio waar enkele maanden daarvoor een man van Marokkaanse afkomst zich van het dak had gestort om te ontsnappen aan een razzia van de gemeentelijke politie. In de namiddag, tijdens de herdenking van de dood van Eddy neemt de spanning toe: de confrontatie met de politie hangt in de lucht.

28 MEI, TURIJN. Een betoging van meer dan 1000 mensen trekt door de stad. De politie, hoewel op volle sterkte aanwezig, toont zich niet. Wanneer de betoging in de richting gaat van het politiekantoor, blokkeren ze echter de toegangsweg: de immigranten zijn razend. De sporen van het station van Porta Susa worden bezet: “in een stad die moordt, moet er niemand reizen.” Er worden wat vernielingen aangericht, in het bijzonder aan een bankautomaat van de bank San Paolo.

7 JUNI, CALTANISSETTA. ‘s Morgens worden er twee bidons benzine gevonden voor de ingang van de zetel van het Rode Kruis. Vlak ernaast staat een tag “Geen CPT” en liggen pamfletten: “Het Italiaanse Rode Kruis beheert het CPT van Pian del Lago: solidariteit met de immigranten.”

8 JUNI, TURIJN. Een groep kameraden verstoort een debat om de burgemeester en zijn dienaars te wijzen op hun verantwoordelijkheid en om de vermoorde immigranten in herinnering te brengen.

11 JUNI, MILAAN. Rond 23u kruipen twee immigranten op het dag van één van de barakken van het CPT via Corelli en profiteren van een gat in een muur in renovatie om te ontsnappen.

15 JUNI, BOLOGNA. Samenkomst aan Castelmaggiore voor de zetel van Concerta Spa, het bedrijf dat de maaltijden levert aan de CPT van Bologna en Modena.

16 JUNI, TURIJN. Een honderdtal parkeerautomaten van de GTT, collaborateur bij deportaties, worden gesaboteerd.

29 JUNI, BOLOGNA. 6 personen slagen erin te ontsnappen uit het CPT via Mattei.

2 JULI, BARI. 91 personen ontsnappen uit het CPT vlakbij de luchthaven van Palese.

5 JULI, BOLOGNA. Bij het ochtendgloren probe-

ren 10 personen te ontsnappen: nadat ze een veiligheidshek dat de binnenplaats omgaf hadden opgeheven, klommen ze het volgende hek en muur over. Vijf van hen slagen erin de natuur in te vluchten.

9 JULI, TURIJN. Profiterend van een samenkomst voor de ingang van het centrum, springen zeven gevangenen over de muur van het CPT. Op hetzelfde moment breekt een hongerstaking uit.

1 AUGUSTUS, RAGUSA. Een betoging tegen het CPT via Napoleone Colajanni eindigt met de bezetting van de binnenplaats.

16 SEPTEMBER, ROVERETO. Een kantoor van de Banco Nazionale Italiana wordt beklad met vernis. Dezelfde bank werd op 12 maart aangevallen tijdens een betoging tegen alle vormen van fascisme.

22 SEPTEMBER, MILAAN. Tijdens de laatste zitting van het proces tegen de 21 immigranten die ervan beschuldigd werden het CPT via Corelli op 23 mei te hebben verwoest, vullen honderden mensen de rechtszaal. Vele anderen, die buiten wachten om binnen te kunnen, protesteren zo luid dat de rechter beveelt de zaal te ontruimen. De matrakken van de ordetroepen voeren dat bevel uit.

26 SEPTEMBER, BOLOGNA. De opgesloten[n]en van het CPT via Mattei beginnen een hongerstaking om te protesteren tegen “de vetzakkerij, het gebrek aan dokters en de slagen tegen zij die zich verzetten.”

2 OKTOBER, BOLOGNA. Vanaf deze dag, vindt er elke zaterdag een samenkomst plaats voor het CPT.

4 OKTOBER, TURIJN. Een tiental bankautomaten van de Banco Nazionale Italiana worden gesaboteerd. Er worden biljetten teruggevonden die de bank beschuldigen van medeplichtigheid aan de CPT en de oorlog in Irak.

12 OKTOBER, CALTANISSETTA. Op de bus onder escorte die 140 immigranten van het CPT van Pian del Lago naar de luchthaven van Fontanarossa brengt, breekt een opstand uit: twaalf flikken raken gewond en elf personen slagen erin de velden in te vluchten.

21 OKTOBER, GORIZIA. Bezetting van de zetel van het Groene Kruis van Gradiscia, die gevolgd wordt door de verwerping van het aanbod aan de organisatie om een toekomstig CPT te beheren.

22 OKTOBER, BARI. De zetel van het Rode Kruis wordt bezet. Een maand later stuurt de directeur een brief naar het politiekantoor om te zeggen dat hij afziet van het beheer van het in aanbouw zijnde CPT van Bari.

26 OKTOBER, TURIJN. ‘Torina Cronaca’, een Turijns dagblad dat het voortouw neemt in het meest onnozele en populistische racisme, klaagt dat er een van haar reclamevoertuigen tijdens de nacht is vernietigd.

Eind oktober, Rovereto. Bogu, een anarchist uit Kroatië die al 10 jaar in de omgeving woont en getrouwd is met een Italiaanse, krijgt een bevel om het Italiaans grondgebied te verlaten, getekend door de prefect van Trento. Er vindt een betoging plaats in solidariteit met hem en tegen alle deportaties. Heel de maand november vinden er samenkomsten, projecties, vergaderingen en een betoging plaats.

2 NOVEMBER, CALTANISSETTA. 43 mensen ontsnappen uit het CPT van Pian del Lago.

12 NOVEMBER, BERGAMO. Drie banken in de stad en regio worden beschadigd door molotovs en stokken. Eén van de aangevallen banken is de Banca Intesa, betrokken bij het beheer van het CPT Regina Pacis.

23 NOVEMBER, GORIZIA. Een blitz tijdens de opening van de gemeenteraad laat een groep betogers toe de stopzetting van het verstrekken van fondsen aan het CPT te eisen.

2 DECEMBER, ROME. Een groep studenten bezet het kantoor waar het Nationaal Congres van Misericordia zal gehouden worden.

3 NOVEMBER, ROVERETO. Twee camions van Trenitalia gaan in vlammen op. De opeising meldt de verantwoordelijkheid van de spoorwegmaatschappij in de deportatie van immigranten.

29 NOVEMBER, ROVERETO Een groep solidairen verstoort de gemeenteraad door teksten te verspreiden waarin de verantwoordelijkheid van de instituties betreffende de eventuele uitwijzing van Bogu wordt aangeklaagd. Enkele dagen later beslist de rechtbank dat de verblijfvergunning van de anarchist uit Kroatië vernieuwd zal worden.

Gegijzeld in afwachting van het oordeel

Op 12 mei 2005 barst operatie ‘Nottetempo’ los: huiszoekingen in heel Italië, vijf anarchisten uit Lecce worden opgesloten, 13 anderen beschuldigd maar in vrijheid gelaten. Allen worden beschuldigd van ‘subversieve organisatie met als doel de omverwerping van de democratische orde’ (artikel 270bis van de strafwet).

De volgende dagen vinden er spontane solidariteitsinitiatieven plaats. Op 21 mei trekt er een grote betoging door de straten van het stadscentrum in solidariteit met de gearresteerden en tegen de CPT. De volgende dag vindt er een samenkomst plaats voor de gevangenis van Lecce waar drie anarchisten worden vastgehouden.

De twee anderen worden onder huisarrest geplaatst. Terwijl de verzoeken tot invrijheidstelling worden afgewezen, worden twee van de drie overgeplaatst naar Melfi en Salerno. Op 6 augustus bekommt één van de opgesloten[n]en huisarrest, en een maand later wordt één kameraad die onder huisarrest stond in vrijheid gesteld met de verplichting beschikbaar te blijven. Gedurende de hele zomer vinden er solidariteitsinitiatieven plaats met de opgesloten[n]en en met de strijd tegen deportaties. Na twee maanden van isolatie in extreem zware omstandigheden, wordt Salvatore van Salerno naar Sulmona overgeplaatst. Op 8 november vindt er een solidariteitsbetoging plaats om de noodzaak van directe strijd tegen de kampen duidelijk te maken. Op 9 november vindt de eerste hoorzitting plaats, twee beschuldigten worden ontheven van alle beschuldigingen, anderen worden ontheven van specifieke beschuldigingen. Op 19 januari 2006 vindt de eerste procesdag plaats. De zitting wordt verschoven naar 2 maart. Op 2 maart en 3 maart vinden de eerste hoorzittingen plaats. De volgende procesdagen zijn op 7, 11 en 21 april.

De publiciteit die ze verdienen

Voor het proces tegen de anarchisten van Lecce hebben zich burgerlijke partij gesteld: de grant van een gesaboteerd tankstation van ESSO (naar aanleiding van de enorme verantwoordelijkheid van dit Amerikaans bedrijf in de Iraakse genocide, werden in heel Italië tientallen pompstations uitgeschakeld), de dokters Cazzato en Roberti van Regina Pacis en de directeur don Cesare Lodeserto.

11/02 BELGIË - In Dessel vernietigen vandalen een wetenschappelijke proefopstelling in een bos. Ze sneden nylonnetten, die reeën gevangen hielden, kapot. De schade wordt op 15 000 euro geschat. Het wetenschappelijk project werd gedragen door ‘natuur’verenigingen en jagersverenigingen.

16/02 DUITSLAND - In Berlijn valt de ‘Militante Groep’ twee Franse doelwitten aan: een Renaultgarage (waar twee trucks in brand worden gestoken) en een Frans Cultureel Centrum (dat in brand wordt gestoken). De actie wordt opgeëist in solidariteit met de gevangenen van Action Directe. Op hetzelfde moment vindt in Parijs een betoging van zo’n 2000 mensen plaats die de vrijlating eist van de laatste drie gevangenen van AD.

20/02 SPANJE - Een ontplofbare combinatie van benzine en ether wordt geplaatst voor een satelietontvanger in de wijk Molins de Rey, Barcelona. De actie wordt opgedragen aan Ruben en Ignasi, twee anarchisten die op 9 februari 2006 gearresteerd werden in Barcelona onder beschuldiging van aanslagen op een bank en op CIRE (organisatie die gevangenisarbeid en ‘reïntegratie’ organiseert).

20/02 SPANJE - In Barcelona worden op twee plaatsen straten geblokkeerd. Er worden spandoeken ontrolld om de vrijlating te eisen van Ruben en Ignasi.

22/02 SPANJE - In Andalusië wordt een kantoor van UPS (bedrijf met banden met Huntingdon Life Sciences) aangevallen: de ruiten worden ingesmeten en molotovs naar binnen gekeild. De actie wordt opgeëist in solidariteit met de gearresteerde anarchisten Ruben en Ignasi uit Barcelona en de Earth/Animal Liberation Front in de Verenigde Staten.

23/02 SPANJE - In Madrid worden de ruiten van een immobiliënkantoor en een bank ingesmeten in solidariteit met de gearresteerde anarchisten in Barcelona.

23/02 SPANJE - In Bilbao wordt een solidariteitsbetoging gedaan met Ruben en Ignasi.

23/02 SPANJE - In Barcelona installeert de Gewapende Arm van de Architecten zonder Grenzen een nieuw verluchtingssysteem in een bankfiliaal van BBVA - ze smeten de ruiten in. Ze dragen deze artistieke expressie op aan de rebellen die in september 2003 en op 9 februari in Barcelona werden gearresteerd.

23/02 SPANJE - In Gracia, Barcelona worden 14 bankautomaten dichtgelijmd in solidariteit met Ruben en Ignasi.

23/02 DUITSLAND - Het ALF smijt de 12 gigantische ruiten en de 16 kleinere ruiten in van de winkel Peek en Cloppenburg in Bremen omwille van hun betrokkenheid in bonthandel.

24/02 SPANJE - In Alcobendas worden drie bankfilialen aangevallen. De sloten en de bankautomaten worden dichtgelijmd, de ruiten worden bijgeschilderd in solidariteit met Ruben en Ignasi.

24/02 SPANJE - In Barajas worden grote reclamepanelen getransformeerd tot kreten van solidariteit voor Ruben en Ignasi. Er worden eveneens solidariteitspamfletten verspreid die de nieuwe aanval van de repressie uitleggen.

25/02 GRIEKENLAND - In Athene ontploft een gasbidon-bom voor een Renaultgarage. In een andere wijk wordt PNB Paribas, een Franse bank, aangevallen met molotovs. De actie wordt opgeëist in solidariteit met alle gevangenen en Action Directe.

26/02 NOORWEGEN - Het ALF valt de kantoren aan van enkele bedrijven die betrokken zijn bij de bouw van de grootste bontfabriek in Noorwegen. De ruiten van ‘Kaldsvarden Næringspark AS’ in Stavanger worden beklad, van andere kantoren worden de sloten dichtgelijmd en in Hå, waar de fabriek zal gebouwd worden, werden ook graffiti’s gespoten.

27/02 BELGIË - De ambassade van Mauretanië in Brussel wordt aangevallen door de Animal Rights Militia Belgium. Ze spuiten de sloten vol lijm, bekladden het gebouw met slogans en smijten 86 verfbommen met rode verf tegen het gebouw. De regering van Mauretanië is al jaren berucht om haar goedkeuring van apenboerderij en waar apen worden gekweekt om te dienen als levend testmateriaal voor bedrijven als Huntingdon Life Sciences.

27/02 DUITSLAND - In Mainz worden de ruiten van Peek en Cloppenburg ingesmeten.

28/02 SPANJE - In Barcelona worden nogmaals 3 mensen gearresteerd. ‘s Nachts gingen er meer dan 20 vuilbakcontainers in vlammen op, er worden molotovs gesmeten tegen geparkeerde auto’s en tegen een school.

28/02 BELGIË - In Anderlecht pakt de politie een groepje jongeren op op verdenking van herhaaldelijk vandalisme aan auto’s.

28/02 DUITSLAND - In zowel Bremen als Halle worden de ruiten van Peek en Cloppenberg behandeld met etsing door het ALF.

1/03 VERENIGD KONINKRIJK - Drie jachthutten worden vernietigd door het ALF in de buurt van South Gloucestershire.

1/03 ZWITSERLAND - In Frankrijk overlijdt Joëlle Aubron, ex-gevangene van Action Directe die in 2004 werd vrijgelaten wegens gezondheidsredenen. In Zurich gaat er een Franse diplomatieke wagen in vlammen op ter herdenking van Joëlle.

01/03 ARGENTINIË - In Buenos Aires vindt een solidariteitsbetoging plaats met de gearresteerde anarchisten in Barcelona.

1/03 FRANKRIJK - In Nantes bezetten een 100-tal individuen het kantoor van de Direction Générale du Travail in het kader van de strijd tegen het wetsvoorstel CPE van minister Villepin (een wetsvoorstel dat het voor werkgevers mogelijk maakt dat jongeren in de eerste twee jaar dat ze aangenomen zijn zonder reden en zonder vergoeding kunnen ontslagen worden).

1/03 FRANKRIJK - Een zesde kantoor van ANPE (werkloosheidsagentschap, cfr. VDAB) wordt aangevallen. De ruiten van het ANPE-kantoor in Saint-Herblain worden ingeslagen en er worden 4 molotovs naar binnen gesmeten. Het kantoor brandde bijna volledig uit.

1/03 BELGIË - In Brussel verzamelen een dertigtal anarchisten, een aantal jongeren en familieleden voor het Justitiepaleis in Brussel om hun solidariteit te tonen met Nordin Benallal, die zijn proces in beroep dan had. Er werden bordjes en spandoeken ontplooid tegen de gevangenis, tegen het racisme en tegen uitsluiting - en voor verzet. Nordin werd niet overgebracht naar de rechtbank en zijn proces werd uitgesteld tot 1 juni 2006. De maand daarvoor werden er in heel België solidariteitspamfletten en kleine brochures met teksten van Samira, de zus van Nordin, verspreid.

02/03 BELGIË - De Brusselse vervoersmaatschappij MIVB verklaart jaarlijks 500 000 euro te moeten uittrekken om de schade van vandalisme en graffiti aan haar tramstellen, bussen en perrons te herstellen.

2/03 BELGIË - Het ALF valt de huizen van twee directeurs van DHL en UPS (twee transportbedrijven die logistiek werk verrichten voor Huntingdon Life Sciences) aan. Bij Hans Mensing (UPS) werden de ramen met etsingvloeistof behandeld en slogans gespoten, bij Gordon Olafson (DHL) werd zijn auto behandeld met etsingvloeistof, de banden platgestoken en verfvervijderaar over de auto gegoten. Het ALF liet ook daar slogans achter.

3/03 FRANKRIJK - In Nantes wordt het kantoor van PJJ (Protection Judiciaire de la Jeunesse) aangevallen: de ruiten worden ingesmeten en het gebouw wordt beschilderd met slogans om onder de aandacht te brengen dat PJJ zal deelnemen aan de administratie van de geplande gevangenis- sen voor minderjarigen.

03/03 BELGIË - Het ALF spuit slogans op twee bontwinkels in België.

3/03 VERENIGD KONINKRIJK - In Glastonbury valt het ALF voor de derde keer het hondenrace-circuit aan. De verlichtingskabels worden doorgesneden, het circuit beschadigd en alles wordt volgeklad met rode verf. De vrijdag daarop zou er een ‘race’ plaatsvinden.

4/03 FRANKRIJK - In Tours worden de studenten die de universiteit van Tours bezetten tot twee maal toe ontruimd door de politie. De bezetting is een actie tegen het CPE-wetsvoorstel.

6/03 FRANKRIJK - In l’Herault betogen enkele honderden wijnboeren: ze steken auto’s van de politie in brand, richten een brandende barricade op, legen wijncamions en houden een ‘tank gratis’-actie. Twee dagen daarvoor waren er twee aanslagen geweest van CRAV (Comité Régionale d’action viticole) op een bankkantoor, een politiekantoor en de wijnpers- gigant Peyrac-Minvervois.

6/03 FRANKRIJK - In Nantes wordt het kantoor van de MEDEF (syndicaat van de patroons in Frankrijk) kort bezet door studenten in het kader van de strijd tegen het wetsvoorstel CPE.

6/03 BELGIË - In Brussel worden 7 bankautomaten en een ZARA-winkel gesaboteerd met lijm. Het bericht van de actie eist de vrijlating van Ruben en Ignasi.

7/03 BELGIË - In de omgeving van Mol worden de banden van maar liefst 55 auto’s lek gestoken door nachtelijke vandalen.

7/03 FRANKRIJK - In Grenoble mondt een betoging van autonomen en studenten uit op de bezetting van de universiteit en een Mc Donalds, terwijl tientallen stakingspijketten in de stad worden opgericht in het kader van de strijd tegen het wetsvoorstel CPE.

7/03 FRANKRIJK - In Brest mondt de betoging van 12000 studenten tegen CPE uit op de bezetting van de kantoren van Medef.

7/03 FRANKRIJK - In Lille mondt een jongerenbetoging tegen CPE uit op rellen met de politie.

8/03 DUITSLAND - In Mainz worden de ruiten van Peek en Cloppenburg opnieuw ingeslagen door het ALF.

8/03 SPANJE - In Barcelona wordt een bankkantoor van La Caixa in brand gestoken. Het bericht van de actie vermeldt solidariteit met alle gearresteerde anarchisten en de overleden Joelle Aubron van Action Directe.

8/03 SPANJE - In Compostella worden 7 kantoren van bedrijven met silicone gesaboteerd omdat zij mede-verantwoordelijk zijn voor het onderdrukkende schoonheidsideaal: Corporación Dermoestética, Centro Estético Bronceado, Berska, Pull&Bear, Oysho, Benetton en Springfield.

9/03 DUITSLAND - Een camion van de firma Ebeco (E.Becker & Co. gmbh)in Castrop-Rauxel gaat in vlammen op. Het ALF eist de actie op; de firma Ebeco is een producent van kooien voor dieren die gebruikt worden in de vivisectie.

10/03 VERENIGD KONINKRIJK - In New Forest wordt een Vodafone-mast gesaboteerd. Het ventilatiesysteem wordt eerst afgezet, dan de elektrische kabels ervan doorgesneden in de hoop dat de koeling nog onvoldoende is. Het ALF claimt deze actie tegen de vivisectie op de Universiteit van Oxford.

11/03 VERENIGD KONINKRIJK - In Banbury wordt een Vodafone-mast gesaboteerd. Deze maal wordt eveneens het koelingssysteem gesaboteerd, maar evenzeer de communicatiekabels. Vodafone steunt de Universiteit van Oxford die een vivisectielab wil openen.

11/03 GRIEKENLAND - In Athene wordt een autotentoonstelling van wagens van Franse makelij aangevallen met artisanale bommen. De politie zegt dat er molotovs en gasbommen zijn gebruikt, kleine camping-gas-busjes om 26 auto’s te vernietigen. De gasbommetjes worden vaak gebruikt door anarchistische groepen, en de politie vermoedt dat het om een solidariteitsactie ging met de casseurs uit de Franse banlieues, zoals er al meerdere acties waren geweest.

11/03 BELGIË - De politiezone MIDOW (Meulebeke - Oostrozebeke -...) maakt zich zorgen over het toenemende vandalisme van hun weg-materiaal. Borden worden opzettelijk beschadigd en de boodschap ervan vervormd, aldus de politiecommissaris.

11/03 ITALIË - Een betoging tegen een fascistische mars in Milaan mondt uit op rellen. De politie wordt bestookt met brandbommen, stenen,..., er worden barricades opgeworpen en enkele auto’s gaan in vlammen op. Uiteindelijk worden 35 antifascisten gearresteerd tijdens een razzia in de zone van de onrusten. De kranten spreken over ‘stadsguerilla in Milaan’.

15/03 SPANJE - De ‘Brigadas de la Colera’ bevestigen in een communiqué dat ze twee bompakketten hebben opgestuurd: één naar de CIRE (de organisatie die de gevangenisarbeid organiseert) en één naar de algemene onderdirectie van de Mossos d’Esquadra (Catalaanse politie). De bompakketten bestonden uit 50 gram explosief poeder en een eenvoudig detonatiesysteem.

15/03 VERENIGD KONINKRIJK - In een communiqué eist het ALF nog een sabotage van een Vodafone-mast op; waarbij de buis van de gastoevoer werd gesaboteerd en alle draden doorgeknipt.

16/03 VERENIGD KONINKRIJK - Een Vodafone-mast in Kings Worthy wordt gesaboteerd. Alle draden worden doorgeknipt en het koelingssysteem vernietigd. Het ALF eist de actie op.

18/03 SPANJE - In Barcelona vindt een solidariteitsbetoging met Ruben en Ignasi van enkele honderden mensen plaats.

19/03 BELGIË - In Brussel betogen enkele duizenden mensen tegen de oorlog in en bezetting van Irak. Ook in vele andere steden over de hele wereld betogen duizenden mensen.

20/03 BELGIË - Na een bommelding om 13u vanuit een publieke telefooncel, wordt het Justitiepaleis in Gent preventief ontruimd. Na doorzoe- king van het gebouw bleek het om een valse bommelding te gaan.

20/03 ITALIË - In Trento worden verschillende bankautomaten van Unicredit gesaboteerd omdat zij de groep Grupo Impregilo financieren. Grupo Impregilo is verantwoordelijk voor de bouw van de TAV hogesnelheidstrein in het Val di Susa en de bouw van de ‘Eurotunnel’ in de Brennerpas.

20/03 NEDERLAND - In Amsterdam wordt een publieke bewakingscamera van de politie in brand gestoken.

21/03 BELGIË - Het proces van drie anarchisten die beschuldigd worden van het verwonden van agenten tijdens een solidariteitsbetoging met ge- vangen kameraden in Dendermonde (mei 2005) kwam op 21 maart voor in Dendermonde. Op de rechtbank waren twee graffiti’s gespoten: “Wij zijn overal” en “Meer repressie meer verzet” met anarchie-tekens. Het proces werd uitgesteld “omdat de rechter ziek was”.

21/03 NEDERLAND - Ontruimingsgolf van kraakpanden in Amsterdam: een tiental panden worden ontruimd. Bij enkele panden zoals het Wilde Westen, de Ostadestraat en de Bilderdijkstraat komt het tot opstootjes. ‘s Nachts wordt de poort van de oprit van de eigenaar van het pand Wilde Westen voorzien van een hangslot en wordt zijn gevel wat bijgekleurd uit solidariteit met de ontruimde panden.

23/03 NEDERLAND - Op de N224 worden het tankstation van Total gesaboteerd, op de tankslangen worden inkepingen gemaakt. In een communiqué wordt de actie opgeëist omwille van Total’s collaboratie met de dictatuur in Birma.

ZO KAN JE HERBRUIKBAAR MAANDVERBAND MAKEN *

1 voorbereiding

Zoek stoffen (katoen of flanel irriteren niet & absorberen goed). doe de stof eerst in de was- en droogmachine om te voorkomen dat je verband krimpt.

2 patronen

Snij de patronen uit karton & knip 1 voorkant, 2 onderbuiken, 4 vleugels uit de stof. (de onderbuik is het deel van de voorkant met 'libertad')

+ 2 binnenkanten

3 naaien 1

Naai de vleugels twee per twee aan elkaar, met uitzondering van de rechte kant. $\triangle + \triangle = \triangle$

Draai ze binnenste buiten en naai de rest dicht. Naai de binnenkanten aan

elkaar, maar Laat weereen stuk open.

Draai het binnenste buiten en naai de rest dicht. Neem de

2 onderbuiken & naai de rechte lyn om (tegen rafelen).

4 naaien 2

Neem de voorkant, met de goede kant naar je toe. Leg de vleugels erop (ze overlappen). Leg de onderbuiken erop (met de goede kant naar binnen). Speld alles vast & stik alles vast. Draai het verband binnenste buiten. Plooi de binnenkant in 3 & steek het in het verband voor extra absorbatie. Naai een drukknop op de vleugels (zo kan je het dichtdoen onder je onderbroek).

k l a a r !

↙ ↘ # voorkant # ↙ ↘

1 2 3

LIBERTAD

onderbuik #

5 gebruik

Doe het verband na gebruik in een pot met koud water. Het water is erg vruchtbaar voor je planten.

Als je stopt met bloeden, kan je ze samen wassen.

4 rin

5 sew

6 front back

7 sew

Nieuwe uitgave: Uitbraak/La Cavale

Uitbraak/La Cavale is een nieuwe tweetalige (Nederlands/Frans) nieuwsbrief, samengesteld door ABC-Gent en ABC-Antwerpen. Je vindt er de laatste berichten en ontwikkelingen in de strijd tegen de gevangenis. Het blad zal tweemaandelijks verschijnen en is gratis dankzij donaties.

Je kan het bestellen bij ABC-Antwerpen en ABC-Gent (contact gegevens zie elders in De Nar) mits betaling van 2 euro portkosten per exemplaar. Je kan ook meteen een jaarabonnement nemen (12 euro + vrije bijdrage). Een storting op de rekening met een vermelding of een goed gesloten omslag naar een ABC postbus volstaat.

De inhoud van het 44 pagina's tellende eerste nummer beslaat o.a.:

- Berichten uit de Belgische gevangenis: Gevangenis van Iltre dient klacht in tegen twee 'lastige' gevangenen, solidariteitsactie met Nordin Benallal
- De Franse kerkers onder vuur: twee communiqués van langgestraften uit de gevangenis van Clairvaux, een week van anti-gevangenisacties in Nantes
- Berichten van de 4 van Aken: Nieuws over José, nieuwe pesterij tegen Gabriël
- De repressie komt niet van de rechtbank alleen: Over administratieve sancties, anti-terrorisme, artikel van Thomas Meyer Falck over Vijand-van-de-Staat-wet in Duitsland
- Staatsterreur en repressie vieren hoogtij: over het proces tegen DHKP-C in Brugge
- Nieuwe golf van repressie tegen anarchisten in Barcelona: Duizend redenen om te blijven vechten, over de arrestaties van Ruben en Ignasi, brief van Ruben uit de gevangenis
- Vernederd, gefolterd, vervolgd: over de solidariteitsbeweging met Sergio D.L. in Spanje
- De Spaanse staat neemt wraak... na 15 jaar: over het proces tegen de muiters van de gevangenis van Fontcalent
- Repressie tegen anarchisten in Italië: Uitspraak in het Cervantesproces, komende processen tegen de Cellen van het Revolutionair Offensief in Pisa

Vernederd, gefolterd, vervolgd Over de vervolging van Sergio L.D. in Spanje

Morgen 8 maart begon in Barcelona het proces tegen Sergio L.D. Het proces werd onmiddellijk uitgesteld tot 8 juni 2006. Sergio is de enige van de meer dan 100 tijdens de betoging tegen de Eurotop in Barcelona in maart 2002 gearresteerde activisten die nog op zijn proces wacht.

Tijdens die betoging op zaterdag 16 maart 2002, waaraan zo'n 500.000 mensen deelnamen, kwam het tot hevige rellen en schermutselingen met de politiediensten. Sergio werd door vier agenten van de geheime politie (Brigada de Información) overvallen en meegevoerd naar het politiecommissariaat La Verneda in Barcelona. Tijdens zijn transport werd hij voortdurend geslagen en bedreigd en éénmaal in het politiecommissariaat werd hij gedurende twee uren ernstig fysiek en psychologisch gefolterd. Sergio heeft wegens deze mishandelingen en folteringen klacht neergelegd tegen een aantal agenten die die nacht in het commissariaat aanwezig waren. Vandaag wordt hij ervan beschuldigd de gewelddader te zijn, en een publiek gevaar omdat hij zowat in zijn eentje verantwoordelijk zou zijn voor alle beschadigingen aangebracht tijdens de betoging. Sergio kijkt aan tegen een mogelijke straf van 7 jaren gevangenis, een boete van 1 miljoen pesetas en 3,5 miljoen pesetas schadeloosstellingen van de burgerlijke partijen (zijnde de ondernemingen en banken C.C.O.O., Fincas Corral, Banco Sabadell, La Caixa, Bancaja, B.B.V.A., Banesto, Viajes Transglobal)!.

Solidariteit...

De solidariteitscampagne voor Sergio is sterk geweest. Naast de morele en materiële steun, de infoverspreiding, manifestaties etc., werden over heel Spanje veelvuldig de ondernemingen en banken die Sergio als zondebok willen gebruiken en hun geld op hem willen verhalen, aangevallen. Zo werden bijvoorbeeld de voorbije dagen nog, in de nacht van 3 op 4 maart ll. twee bankfilialen, één van Banesto en één van La Caixa, aangepakt, en op 6 maart stapten een twintigtal anarchisten van de Gallicische anarchistische federatie de hoofdzetel van BBVA in Santiago de Compostela binnen om daar de normale werking onmogelijk te maken (door te vragen om geld te wisselen, te informeren over pensioenplannen, de reclames te wijzigen met posters over Sergio, pamfletten uit te delen aan het personeel en cliënteel, etc.). Deze solidariteitscampagne heeft al de eerste resultaten opgeleverd. Fincas Corral en CC.OO hebben zich uiteindelijk terug getrokken uit de zaak en de

Banco Sabadell heeft er op het laatste moment in toegestemd slechts 127€ te vragen in plaats van de 3127€ die oorspronkelijk werd geëist. Ook Viajes Transglobal heeft ondertussen haar burgerlijke partijstelling ingetrokken. Het zijn duidelijke toegevingen tegenover de solidariteit die velen hebben getoond met Sergio de laatste maanden. Het valt nu af te wachten hoe de rechtszaak zelf vanaf morgen zal verlopen. De burgerlijke partijstellingen die nog overblijven zijn: La Caixa (7090 euro), BBVA (1678 euro), Banesto (2628 euro) en Bancaja (441 euro).

...en repressie

Aan de andere kant is het zo dat de repressie ondertussen ook de solidariteit met Sergio in het vizier heeft. In november vorig jaar werden twee anarchisten gearresteerd op beschuldiging de auteurs te zijn van een reeks van sabotageacties tegen verschillende bankfilialen (13 in totaal) die gepleegd zijn in de maand oktober. Verontrustend hier is dat zij de beschuldiging van "onwettige vereniging" ("asociación ilícita") aangesmeerd kregen. Het is hier duidelijk de bedoeling al degenen betrokken bij de solidariteitscampagne met Sergio angst aan te jagen en elke solidariteit illegaal te verklaren. Daarenboven is het het wetsartikel bij uitstek om mensen te beschuldigen en op te sluiten zonder specifieke beschuldigingen, en het heeft het voordeel dat men niet direct moet uitpakken met het verwante maar (te) grote kanon van de "gewapende bende" of "terroristische organisatie"(zoals men vergeefs heeft geprobeerd in de Marini-zaak in Italië, of tegen de anarchisten gearresteerd in Valencia in oktober 2002, en waarvoor de kameraden van Barcelona nog steeds opgesloten zitten, ...). Het ziet er in ieder geval naar uit dat dit artikel (en gelijkaardige artikelen in de andere landen van Europa, al dan niet als onderdeel van de nieuwe antiterroristische wetten) meer en meer opduikt in de strijd die de Staten voeren tegen alle subversie en de anarchisten in het bijzonder. De recente golf van repressie in Italië bevestigen dit alleen maar.

Wordt dus ongetwijfeld vervolgd.

-- ABC-Gent
(naar een bericht van Al-Margen)

[Meer info over Sergio L.D., zie: <http://klinamen.org/contratorturapolicial/> Over de repressie zie onze website (nieuwslijn) en de tekst "Europol vervolgt anarchisten en radicalen". Zie ook het artikel "Crónicas y andanzas de la guerra social en Europa" (www.alasbarricads.org) -- een vertaling is in voorbereiding.]

Solidariteitsactie met Nordin Benallal Breuken forceren in de klassenjustitie

Op 1 maart 2006 verzamelden een dertigtal mensen voor het Justitiepaleis in Brussel om hun solidariteit te betuigen met Nordin Benallal. Samen met zijn zus Samira, eisten ze -op z'n minst- een rechtvaardig en niet-racistisch proces. De solidairen wezen ook op de sociale oorzaken van delinquentie.

Er werd een groot spandoek ontrolld: Miserie, racisme, exclusion, repressien/ On a raison de se révolter/ Rasons les prison. Op enkele borden werd de zaak Benallal geduid: De Staat is publieke vijand nummer 1,...

Het beroep werd echter verzet naar 1 juni 2006, waar opnieuw een solidariteitsbijeenkomst zal plaatsvinden. Nordin zit momenteel in de gevangenis van Andenne.

Je kan Nordin schrijven: Nordin Benallal Prison d'Andenne 2 rue du Géron 5300 Andenne
Je kan Samira contacteren via justice_juste_pour_tous@yahoo.fr

De Belgische gevangenis verdraagt geen tegenspraak

Directie Ittre dient klacht in tegen twee lastige gevangenen

De directie en enkele cipiers van de gevangenis van Ittre hebben klacht ingediend tegen twee gevangenen wegens bedreiging, smaad en inlichting van de pers. Enkele maanden geleden verscheen in het anti-gevangenisbladje Dire La Prison een artikel dat de mishandelingen in Ittre aanklaagde en de betrokken cipiers waarschuwde.

Het artikel, ondertekend door Ringolévio (een naam die al verschillende keren gebruikt is door gevangenen om anonieme berichten en getuigenissen naar buiten te brengen), getuigde over situaties waarbij gevangenen naakt en met tape vastgebonden 3 à 4 dagen in een ijskoude isolatiecel worden gestoken en geen eten krijgen. Verder getuigde het ook over de brutaliteit en terreur van bepaalde cipiers, waar zelfs niet alleen gevangenen over klaagden, maar ook enkele sociale assistenten en collega's van de bewuste cipiers.

De mishandelingen zijn maar het topje van de ijsberg van de structurele terreur die het systeem uitoefent op diegenen die ze veroordeeld heeft. In elk systeem van bewakers, opsluiting en bestraffing hebben mishandelingen hun vaste plaats. Daarnaast is het ook een feit dat de Belgische gevangenis absoluut geen infrastructuur bezitten om het respecteren van een minimum aan rechten van gevangenen te garanderen. Ook in Ittre, waar alle faciliteiten ontbreken: een schamel betonnen binnenveld dat dient als wandelruimte, een schrale bibliotheek waar niets interessants te lezen valt, geen opleidingen of leercursussen, buiten een pingpongtafel geen 'ontspannings'mogelijkheden. En dan verschietsen ze ervan dat de mensen die uiteindelijk buiten komen de haat tegen het systeem in zich dragen!

Bijna 70 % van de gevangenen in Ittre komt in aanmerking voor 'voorwaardelijke invrijheidstelling'. Er zitten jongeren van net in de 20 die opkijken tegen een de facto onverkortbare straf

van 8 à 10 jaar. De gevangenis kweekt woede, net zoals dit onrechtvaardige systeem van rijk en arm verzet kweekt, ook doorheen 'delinquentie.'

Met de klacht wordt weer maar eens duidelijk dat de gevangenis geen openbaarheid verdraagt. Geloof je het niet? Vraag het dan aan de familie, de vrienden, kameraden, kinderen van de opgesloten! Eenieder die zich niet plooit naar de wetten die dit onrechtvaardig systeem in stand houden, wordt vroeg of laat geconfronteerd met het gerechtelijk apparaat en de gevangenis. Eenieder die de gevangenisomstandigheden aanklaagt en de functie van de gevangenis binnen dit systeem bekritiseert, krijgt vroeg of laat de reactie van de ordehandhavers over zich heen. Want ze weten dat elk zinnetje dat bericht over de onmenselijkheid van de gevangenis, de lont is voor de volgende muiterij – zowel binnen als buiten.

Daarom betuigen wij onze solidariteit met de aangeklaagde en betrokkenen (Passe-Muraille,

een wekelijkse radio-uitzending uit Brussel die bericht over de Belgische gevangenis en anti-gevangenisstrijd; en Dire La Prison, een kleinschalig blad dat de situatie in de Belgische gevangenis van binnenuit radicaal bekritiseert). Laat ons bewustzijn en solidariteit een wapen zijn om de muren van de gevangenis en de repressie te doorbreken – met discussie, informatie en actie.

Laat onze solidariteit ook duidelijk maken aan de cipiers dat wij hun beulenwerk nooit zullen aanvaarden of tolereren; en dat de gevangenen die zich verzetten tegen de onmenselijkheid van de gevangenis in ons altijd strijd bare kameraden zullen vinden.

-- Steungroep voor Ringolevio's in de Belgische gevangenis c/o Collectif des Foulons rue des Foulons 47-49 1000 Brussel

Deze tekst is eveneens beschikbaar op pamflet en affiche-formaat. Je kan die bestellen bij de Steungroep en bij ABC-Antwerpen.

Rel in gevangenis van Ittre brutaal neergeslagen

16 maart 2006, vanuit de gevangenis van Ittre.

Dinsdag 7 maart, rond 20 uur. De gevangenen van het gebouw Ré A, waar Ali (1) trouwens ook zat, beslissen gemeenschappelijk om niet meer terug te keren van de binnenplaats en de komst van de directeur te vragen om eisen te stellen in verband met de problemen rond de boekhouding, de prijs van de telefooncommunicaties, de prijs voor een tv, de trage opname van het geld van de families naar de rekeningen van de gevangenen etc.

In het begin komen een 20-tal gevangenen overeen om de binnenplaats van het Ré A te blokkeren, maar op het moment dat ze terug naar binnen moeten, blijven er maar 5 over. 3 jongeren van Afrikaanse en 2 jongeren van Marokkaanse afkomst. De directie weigert elke dialoog en beveelt de 5 jongens om terug naar binnen te gaan, maar deze weigeren.

De politie wordt erbij geroepen. Een groep gemaskerde cipiers gewapend met matrakken en schilden grijpt in zonder enige dialoog en begint de 5 gevangenen zonder stoppen af te tui gen. Ze roepen racistische scheldwoorden zoals "vuile negers". De 5 jongens kunnen enkele metalen conservenblikken grijpen, die uit de ramen worden gegooid, om ze te gebruiken als wapens. Ze zijn in de minderheid en ze worden overweldigd en toegetakeld door voetstampen en matrakken. Eens op de grond worden hun handen vastgemaakt op hun rug met koolstofbandjes. De cipiers blijven hen schoppen en de jongens kunnen ze niet ontwijken. Eén van hen moet gehospitaliseerd worden. De dag nadien wordt de gevangenis en de omgeving belegerd met politie. De directie eist een collectieve straf van 24 u tegen alle andere gevangenen. Voor veiligheidsredenen worden de Afrikaanse gevangenen opgesloten in hun cel, uit schrik dat ze een solidariteitsbeweging op gang trekken tegen het racisme van de cipiers.

De cipiers, van hun kant, laten uitschijnen dat het de politie is die de gevangenen zwaar afgetuigd en verwond heeft. Alles wordt in het werk gesteld om de zaak in de doofpot te stoppen. De 5 gevangenen worden overgeplaatst met hun bulten en blauwe plekken naar andere gevangenis. De pers, altijd op de bres voor de gevangenis, wil zelfs niet weten waarom de gevangenen de binnenplaats weigerden te verlaten. 1 jaar na de opstand van begin 2005 in Ittre, moet een nieuwe opstand zeer snel gesmoord worden. Zoals gewoonlijk doet de linkse minister van Justitie over de hele zaak alsof haar neus bloedt, en laat de directie en haar vechtersbende ongestoord. Hoe kan ze zich socialist noemen en tegelijkertijd nazi's hun gang laten gaan op haar terrein? Vele cipiers delen het gedrag van de vechtersbende en de directie van Ittre niet. Eens te meer komt Ittre in het nieuws zonder dat wie dan ook zich afvraagt wat de redenen zijn van al dit kabaal rond deze zogezegde modelgevangenis. De directeur Mr. Fonck, ex-militair, bestuurt zijn gevangenis (we zeggen ZIJN gevangenis omdat hij praat over Ittre alsof het zijn bezit is), zoals een kazerne, maar vergeet dat vele jongeren zelfs niet weten wat het leger is. Het ergste is dat hij denkt dat hij handelt in het voordeel van de gevangenen door een discipline op te leggen die even dwingend is voor de gevangenen als voor de agenten. We hebben vernomen van het OIP (2) dat cipiers uit andere gevangenis weigeren te komen werken in Ittre, omdat de werkomstandigheden moeilijk zouden zijn. Zoals elke goede militair, vertrouwt deze directeur volledig op zijn ondergeschikten en dekt hij de excessen af. Het is opmerkelijk dat het ministerie geen onderzoek doet na al deze gebeurtenissen, ofwel de resultaten ervan stilhoudt. Buiten deze bende vechters is de rest van het personeel volgens de getuigenissen van gevangenen redelijk inschikkelijk.

Er is geen laksheid van de directie, wel integendeel, het personeel wordt onderworpen aan een zeer streng reglement en wordt zonder ophou-

den in de gaten gehouden door meerderen die op hun beurt ook geobserveerd worden door een nog hogere rang vormt een zeer militaristische hiërarchie. Het grootste deel van het personeel werkt hier om hun brood te verdienen en hun familie te eten te geven, zonder handhaver van het recht of bestrijder van het onrecht te willen spelen.

We vragen dat er een administratief onderzoek wordt ingesteld in de gevangenis van Ittre met getuigenissen en opzichters en dat het gedaan is met die vechtersbende die zich als echte nazi's gedragen. Die nazibende is trouwens zeer laf, want telkens ze te maken heeft met fysiek sterke gevangenen roept de directie er het politie-escadron bij om de lastige gevangenen te overmeesteren.

We vrezen ervoor dat het geweld dat gepleegd wordt tegen de gevangenen zich zal keren tegen de meer inschikkelijke bewakers, want ze moeten zich geen illusies maken: als men teveel aan de koord trekt, moet men zich verwachten aan represailles. Zoals dat het geval was in Nijvel, en dat lijkt de linkse minister van Justitie te vergeten ofwel kan het haar niet schelen. Het is ontoelaatbaar dat voor zo'n materiële eisen, die een antwoord konden krijgen, zo'n geweld gebruikt wordt. En dan te bedenken dat de directie, met de opstand van 2005 in het achterhoofd, de mogelijkheden heeft geven om 5 ongelukkige pro-

testeerders met geweld te overmeesteren om aan de andere gevangenen een niet mis te verstane boodschap te geven " kijk hoe we jullie gaan toetakelen als jullie een vinger uitsteken".

--Steungroep voor Ringolévio's in de Belgische gevangenis, naar de getuigenissen van gevangenen uit Ittre.

(1) Ali werd eind februari in elkaar geslagen door de Equipe C van de bewakers, daarna in het cachot gestoken. Toen hij na drie dagen het cachot mocht verlaten, sloegen ze hem opnieuw in elkaar en staken hem opnieuw drie dagen in het cachot. Zijn gezicht is totaal kapotgeslagen en zijn neus is gebroken.

STOP DE FOLTER in de Belgische gevangenis

Gevangenis van Vant - een zieke gevangene met mentale problemen wordt de hele nacht lang in de vrieskou van de isolatiecel gestopt, handen op de rug geboid, verplicht om zijn behoeften op zichzelf te doen, schreeuwend van pijn omwille van de te hard aangespannen handboeien, creperend van honger en doet.

Gevangenis van Ittre - gevangenen die door de directie als vervelend worden beschouwd, worden naakt met de handen op de rug vastgebonden, de voeten vastgetapt en 3 à 4 dagen in isolatie geplaatst, op een bevroren vloer, zonder eten en drinken. De chefs zeggen dat zelfs de grootste bekken ineenstorten en hullen.

Gevangenis van Lantlin - in de zomer van 2003 wordt een gevangene verstikt met een matras. De zaak wordt voor de rechtbank gebracht, maar eindigt met een vrijpraak wegens onvoldoende bewijs voor de beschuldigde cipiers.

Gevangenis van St-Gillis - een gevangene van 50 jaar, suikerziek en met een hartziekte wordt in een cel met een roker geplaatst. Hij vraagt om van cel te veranderen omdat hij de rook niet kan verdragen. Hij wordt een nacht lang naakt in de isolatiecel geplaatst. De directrice "We hebben alleen maar problemen met die Fransen."

Gevangenis van Ittre - een jonge gevangene van vreemde origine wordt door de ochtendploeg in elkaar geslagen en daarna in isolatie gestoken. De dag dat hij uit isolatie komt, wordt hij opnieuw in elkaar geslagen en in isolatie geplaatst. Zijn gezicht en neus zijn totaal kapotgeslagen.

Gevangenis van Vant - een zieke gevangene met mentale problemen wordt de hele nacht lang in de vrieskou van de isolatiecel gestopt, handen op de rug geboid, verplicht om zijn behoeften op zichzelf te doen, schreeuwend van pijn omwille van de te hard aangespannen handboeien, creperend van honger en doet.

Gevangenis van Ittre - gevangenen die door de directie als vervelend worden beschouwd, worden naakt met de handen op de rug vastgebonden, de voeten vastgetapt en 3 à 4 dagen in isolatie geplaatst, op een bevroren vloer, zonder eten en drinken. De chefs zeggen dat zelfs de grootste bekken ineenstorten en hullen.

Gevangenis van Lantlin - in de zomer van 2003 wordt een gevangene verstikt met een matras. De zaak wordt voor de rechtbank gebracht, maar eindigt met een vrijpraak wegens onvoldoende bewijs voor de beschuldigde cipiers.

Guantanamo en Abu Graib zijn nooit ver weg

Groep van gevangenen in strijd

Steungroep voor Ringolevio's in de Belgische gevangenis p/a Collectif les Foulons Rue des Foulons 47-49 1000 Brussel

CONTACT:

ANARCHIE

ANTWERPEN		
kafee Den Hopsack	1ste vier dagen v/d maand	Infotheek - 21.00 tot 23.00
't Werkhuys (Zegelstraat 13, 2140 Borgerhout)	dinsdag 11 april	Feministisch Cafe Poppesnor - 20.00
GENT		
AC 't Assez	elke maandag	Infomania - info-avonden om 20.00
	4 dagen per week	Gratis LINUX/internet atelier dinsdag/donderdag van 20.00 tot 22.00; woensdag/zaterdag van 14.00 tot 17.00
	elke woensdag	Volxkeuken - vanaf 20.00
	elke vrijdag	Resto Resto - met soep en dagschotel - 18.00 Algerijns/Nigeriaans Café - 21.00, Café door Nigeriaanse/Algerijnse vluchtelingen om andere vluchtelingen te ondersteunen Lezing door Thierry Wlazlak van het Vierde Wereld Syndicaat: "Hoe mobiliseren we de armen in het rijke Westen in de strijd tegen de globalisering?" - 20.00
Annonciadenstraat 16	elke woensdag en zaterdag	Anarchistische Infotheek - alternatieve en gratis bibliotheek van boeken, tijdschriften, brochures, affiches, video's, dossiers,... - woensdag 14.00 - 18.00; zaterdag 14.00 - 17.00
De 3 Charels	elke dinsdag	Volxcafé - 21.00
Palinghuizen	elke donderdag	Volxkeuken - 20.00
L'Enfant Terrible	elke dinsdag	100% Plantaardige Buurtkeuken - 19.00 tot 21.00
Oude Brandweerkazerne Muiden	elke woensdag	Volxkeuken - 20.00
Ivago	elke zondag vrijdag 28 april	Volxkeuken - 20.00 benefietavond ter ondersteuning van de bananeros en een ontwikkeling-project in het Noorden van Nicaragua - meer op www.nicayuda.rootbash.be - 18.00: volxkeuken en presentatie; 19.15: optredens van Cafe con leche (gypsy-mestizo-ska), Los Indo (lfe latino) en dj tia (musica rebeldia,radio alerta, Braz.-A'dam), dj Stoorzender(breedbeeld) en dj Fériabomba

BRUSSEL		
Rue de Dublin 22, Ixelles	elke dinsdag	open vergadering van CRER (Coördination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation) - vanaf 18.30
Chez Henri (Rue Marie-Henriette, Ixelles/Elsene)	elke dinsdag zaterdag 8 april	Bouffe Populaire - 19.00 Benefietavond rond ABC - om 19.30u concert van Hyacinth, om 20.30u projectie van het interview met Julia en Pastora, moeders van Xosé Tarrio (stierf aan de Spaanse gevangenis) en Gabriël Pombo Da Silva (één van de Vier van Aken). Daarna discussie over de Vier van Aken, anti-gevangenisstrijd,...
Centre Libertaire	elke 1e zaterdag v/d maand	Permanentie van het Centre Libertaire - 15.00 tot 17.00
	elke zondag	Passe Muraille - Radio-uitzending Radio Air Libre op 87.7FM om 18.00
	zaterdag 15 april	Open Vergadering van de Nar - 14.00, Brasserie de l'Union, Sint-Gillis Voorplein, Brussel <i>(op 15 min wandelen van station Brussel-Zuid; je kan ook tram 23 en tram 90 nemen)</i>

LEUVEN		
Villa Squattus Dei	elke woensdag vrijdag 14 april	Volxkeuken - koken vanaf 15.00, eten rond 18.30 aan vrije bijdrage (richtprijs 1,5 pleuro) Benefiet Dag (voor proces tegen kraker/sters) - 14.00: Tapas Bar; 15.00: film "The Great Dictator" (de Charlie Chaplin klassieker); 18.00: Concert met FART (crustpunk -Bel), Ira et Decessus (Spanish crust), Leadershit (Spanish crust), René Binamé (Party@Punk) & disco dance met dj Amok

Tijdens alle activiteiten in Squattus Dei: weggeefwinkel (neem wat je nodig hebt!) en Info-teek (bibliotheekje met info over anarchisme, feminisme, dierenbevrijding,...)
nieuw telefoonnummer skwattus: 0485/02.14.86

HASSELT		
De Kraakvestingsmaatschappij (Boomkensisstaat 170)	elke woensdag dinsdag & vrijdag	Volxkeuken Tabasta - vanaf 18.00 Vrije Markt - vanaf 14.00 - In de vrije markt plaatsen we al het voedsel dat wij over hebben. Dat vergaren we door 2 x per week naar de markt te gaan. De vrije markt werkt volgens het principe van 'de vrije bijdrage'.

De doorgeefwinkel is open tijdens de vrije markt en de volxkeuken. De doorgeefwinkel is de enige winkel in Hasselt waar je niet kan stelen.

Het nieuwe adres en activiteiten van de Hasselse krakers: De Kraakvestingsmaatschappij - Boomkensisstaat 170, 3500 Hasselt - dekraakvestingsmaatschappij@hotmail.com

LIEGE		
Centre culturel (Rue Renaud-Strivay, 44 - 4100 Seraing)	vrijdag 21 april	Optreden van Serge Utgé-Royo , voorprogramma Emmanuel Picardi - 20.30 Serge werd in ballingschap geboren nadat zijn ouders het Franco-regime moesten ontvluchten. Het verzet in catalonië, de libertaire gedachte, Ferré en co, de revolte, de populaire strijdmuziek van weleer, ... het zijn maar enkele elementen die deze libertaire zanger karakteriseren! inkom: 8pLE; vragen rond bereikbaarheid, overnachtingsmogelijkheden: contacteer De Nar!

DOORNENBURG (NL)		
Fort Pannerden	Vrijdag 22 t/m zondag 24 april	Discussie-weekend van error (tijdschrift) in het gekraakte Fort Pannerden in Doornenburg, over de manifestaties van het hedendaagse kapitalisme, en de diverse vormen van verzet er tegen. Workshops over o.a. queer theory, flexwerk, identiteit, zelforganisatie, kraken, internet en vluchtelingen. (meer info op http://www.errorzine.org)

STUUR TIJDIG JE ACTIVITEITEN DOOR!
BIJ VOORKEUR VIA E-MAIL NAAR AGENDA@DENAR.BE

Volgende open vergadering van De Nar:
Zaterdag 15 april 2005 - 14u — Brasserie de l'Union, Sint-Gillis Voorplein, Brussel
(Op 15 min wandelen van het station Brussel Zuid, je kan ook tram 23 of tram 90 nemen...)

GENT: A.C. Assez : Sparrestraat 1A, 9000 Gent (wijk Brugse Poort) -- **Palinghuizen** : Palinghuizen 144, 9000 Gent (bij Westerbegraafplaats) -- **Ivago** : Staaksenstrat, 9000 Gent -- **Anarchist Black Cross Gent** : PB 40, 9000 Gent 2, België; abc_gent@yahoo.com; http://www.geocities.com/abc_gent/; rek. 001-3364945-91 -- **De 3 Charels** : Leiekaai 318, 9000 Gent -- **Vluchtelingen Aktie Komitee** - VAK: Sint-Pietersnieuwstraat 45, 9000 Gent; tel 0485/20 33 26, fax 09/264 35 7; info@vluchteling.be, www.vluchteling.be -- **Infotheek**: Annonciadenstraat 16, 9000 Gent; www.anarchie.be/infotheek -- **L'enfant Terrible** : Wispelbergstraat 3 -- **ANTWERPEN:** kafee Den Hopsack : Grote Pieterpotstraat 24, 2000 Antwerpen -- **Het Badhuis** : Burchtgracht 14, 2000 Antwerpen -- **Feministisch Café Poppesnor / CC Berchem** : Driekoningenstraat 126, 2600 Berchem - <http://www.feminisme.be/fcpoppesnor/> -- **Anarchist Black Cross A'pen** : reknr. 000-3244460-04; [mail: abc.antwerpen@gmail.com](mailto:abc.antwerpen@gmail.com); post (zonder naamsvermelding!) PB 60, 2018 Antwerpen 6 -- **BRUSSEL:** Universele Ambassade : F. Rooseveltlaan 66, 1050 Brussel; info@universal-embassy.be; www.universal-embassy.be -- **Centre Libertaire** : Rue des Foulons 47, 1000 Brussel; <http://www.anarchie.be/centrelib/> -- **BRUGGE:** De Zandberg : Daverlopark, Assebroek -- **Uitgezonderd** -- **Lappersfront**: Kazernevest 67, 8000 Brugge; 0495/49 90 47; www.uitgezonderd.tk -- **LEUVEN:** Villa Squattus Dei: Schapenstraat 29, 3000 Leuven; sociaalcentrum@hotmail.com; p/a PB 80, 3000 leuven 3; 0485/02.14.86 -- **Pumpkin Liberation Front & Food Not Bombs Leuven** : contact via sociaalcentrum@hotmail.com -- **LUIK:** Le Chemin Vert : Rue du Méry 20, 4000 Liège -- **Casa Nicaragua** : Rue Pierreuse 23, 4000 Liège; 04/3773219; info@casanica.org; www.casanica.org -- **Squat Le Tapsala** : Rue de Armuriers 31, Luik -- **IEPER:** Vort'n Vis : Sint-jacobsstraat 3, Ieper -- **GEEL:** Acting Open Minds (AOM) actie- en discussiegroep: Diestseweg 134, 2440 Geel; aom@respectthepianet.com -- **HASSELT:** De Kraakvestingsmaatschappij: Boomkensisstaat 170, 3500 Hasselt - dekraakvestingsmaatschappij@hotmail.com - <http://www.kraakvestingsmaatschappij.org> -- **Andere:** Feministisch anarchistische madammen: <http://www.feminisme.be/fcpoppesnor/> -- **Think Pink**: <http://www.thinkpink.be.tf> -- **Kokkerellen**: www.anarchie.be/kokkerellen; 0472/43 18 47 -- **Zwart en Rood vzw** mailorder:zwartenrood@anarchie.be; www.anarchie.be/zwartenrood -- **Websites:** www.anarchie.be: portaalsite anarchistische groepen ; www.spunk.org: online bibliotheek en archief ; flag.blackened.net: internationale portaalsite ; www.infoshop.org: internationale portaalsite

DE NAR
p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. **068-2050689-39**
tel. **0475/227 365**
e-mail **info@denar.be**
web **<http://www.denar.be>**

Deadlines en verschijning

De uiterste inzenddatum voor inhoudelijke stukken is telkens de 15de van de maand die de publikatie voorafgaat. De Nar ligt dan in de eerste week van de maand bij de verdeelpunten of in je bus. Stukken krijgen we het liefst elektronisch aangeleverd, maar op papier in de postbus kan ook.

Distributienetwerk in opbouw!

Ken je mogelijke verdeelpunten of wil je De Nar mee uitdelen op betogingen, in je vriendenkring, culturele centra, cafés, doplokalen, buurthuizen of publieke toiletten, help ons dan bij het verdelen van onze net verachtvoudigde oplage. Je hulp is broodnodig en je verdient er een standbeeld mede op een pleintje naar keuze - na de revolutie welteverstaan :)

Verzending en verdeling

Dankzij donaties is De Nar gratis. Je kunt haar oppikken op een van de ruim 120 verdeelpunten (zie www.denar.be). Is er nog geen verdeelpunt in je buurt, contacteer ons. Wil je haar thuisgestuurd krijgen, dan rekenen we je verzendkosten aan: één euro per zending voor 1 ex. Voor meerdere Narren, vind je hieronder de prijzen per jaar (11 of 12 nummers):

1 Nar: België 12euro; Europa 18 euro
2-3 Narren: België 18 euro; Europa 24 euro
4-9 Narren: België 24 euro; Europa 48 euro

Prijzen kunnen veranderen als De Nar dikker of de port duurder wordt.

Betaal het overeenkomstige bedrag op **rek. n° 068-2050689-39 (IBAN: BE13 0682 0506 8939, BIC: GKCCBEBB)**. Vermeld hoeveel ex. je wil. Je krijgt dan een portkrediet dat bij elke verzending daalt.

Je type abo en het resterende bedrag kun je controleren op je verzendetiket: linksboven vind je de betaaldatum en daarna je krediet (vb 12/03 5 betekent dat je betaalde in dec. 2003 en nog 5 euro overhebt, staat er 0 dan moet je bijbetalen om je Nar nog te krijgen).

Geef je meer dan de bedragen uit de tabel, dan beschouwen we dat stuk als een gift (bedankt!); op je etiket verschijnt dan het (lagere) bedrag uit de tabel.
Ben je iemand die banken haat (een gevoel dat we voluit delen), kies dan voor een vaste maandelijks opdracht van minimaal 1 euro: één keer gaan en nooit meer...
Is je adres anders dan dit van de rekening: vermelden!
Of beter nog: steek één briefje op de bus met een flinke financiële aderlating richting De Nar - **p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem** - waarvoor dank!

DE NAR nr. 204
April 2006
oplage: 3000 exemplaren